

ГОРСЬКИЙ К. М.

«Концерт», I пол. XX ст.

папір, олія; 23 см x 26 см; підпис знизу праворуч

3 000 – 4 000

**Горський Костянтин Миколайович
(1854-1943)**

Російський живописець та графік. Працював в галузі історичного живопису, писав пейзажі, інтер'єри. Навчався в Московському училищі живопису, скульптури та архітектури (1872-1876, педагоги — І.М. Прянішников, В.Г. Перов). У 1876 році отримав малу срібну медаль за етюд. В 1876-1881 рр. навчався в Петербурзькій Академії мистецтв. За період навчання неодноразово отримував академічні нагороди: 1877, 1879 р. — малу і велику срібні медалі, 1880 р. — малу золоту медаль, 1881 р. — велику золоту медаль. Академію закінчив зі званням класного художника 1-го ступеня з історичного живопису та правом на пенсіонерську поїздку за кордон на чотири роки. Як пенсіонер академії в 1882-1886 рр. відвідав Берлін, Дрезден, Мюнхен, Відень, Париж, Бельгію та Англію. В 1887-1889 рр. жив у Парижі, де працював над картинами на замовлення імператорської родини. Викладав у Московському училищі живопису, скульптури та архітектури (1891-1918), Строганівському художньо-промисловому училищі (1902-1943), Московському вищому технічному училищі (1896-1917), Московському інженерно-будівельному інституті (1930-1943), професор. Брав участь в академічних виставках (1885, 1887, 1889), виставках Санкт-Петербурзького товариства художників (1893, 1894), Товариства художників історичного живопису (1896, 1898), Товариства південноросійських художників (1913); експонував свої твори на Всеросійській художньо-промисловій виставці в Москві (1882) і паризькому Салоні (1886). Твори знаходяться в кращих музейних і приватних колекціях, в тому числі в Науково-дослідному музеї Російської Академії мистецтв.

СТРЕГОЦЬКИЙ М.

«Біля акваріума», сер. XIX ст.

полотно, олія; 30,5 см x 40 см; підпис знизу ліворуч

3 500 – 5 000

**Стрегоцький Микола
(1826-1891)**

Український та польський живописець. Навчався у Віденській Академії мистецтв, а також у приватній школі Фердинанда Вальдмюллера (Ferdinand Waldmüller). У 1957-1958 рр. навчався живопису в італійських майстрів. Викладав у художній школі в м. Броди (Львівська область). Написав понад сорок робіт в церквах та костелах Львова. Автор жанрових сцен, портретів, пейзажів. Роботи знаходяться в музеях та приватних колекціях.

РУБО Ф. О.

**«Черкеські вершники після бою», 1900 р.
папір, олівець; 23,5 см x 31,5 см; підпис і дата знизу праворуч**

8 000 – 10 000

**Рубо Франц Олексійович
(1856-1928)**

Російський художник-баталіст французького походження, основоположник вітчизняної школи панорамного живопису, автор близько двохсот монументальних полотен. Народився в м. Одеса. Художню освіту здобував в Одеській школі малювання (1865-1877). У 1878-1883 рр. навчався в Баварській Королівській Академії мистецтв. Його вчителем був Юзеф Брандт (Józef Brandt). У 1886 році отримав замовлення від тифліського музею «Храм слави» на написання 19 картин на тему кавказьких воєн. Влітку 1903 року Рубо запросили керувати батальною майстернею Вищого художнього училища Академії Мистецтв. Його кращими учнями були М. Греков, М. Авілов, П.І. Котов. В 1908 році присвоєно звання академіка. Творець трьох батальних панорам: «Оборона Севастополя», «Бородінська битва», «Штурм аулу Ахульго». В 1913 році виїхав у Мюнхен, прожив там до кінця життя. При створенні картин вивчав документи, зустрічався з учасниками оборони, знайомився з місцями битв. Проживаючи за кордоном, Рубо не написав відомих полотен, проте багато зробив для популяризації російського мистецтва. За його ініціативи на традиційній Міжнародній виставці в Мюнхені був створений спеціальний російський відділ, де брали участь багато російських художників.

КРИЛОВ Б. П.

«Натюрморт із квітами та попільничкою», II пол. XX ст.
полотно, олія; 50 см x 60 см; підпис знизу праворуч

3 200 – 4 200

**Крилов Борис Петрович
(1891-1977)**

Сценограф, живописець. Навчався в Москві у О.М. Михайловського та А.С. Голубкіної. У 1920 році емігрував до Югославії, в середині 1920-х рр. переїхав в Париж. Працював виконавцем декорацій в театрах, займався розписом кабаре та ресторанів Монмартра. Створив декорації до вистави «Ексцентричний балет» в театрі-кабаре «Canari» (1926) і театрі «Le Nuit blanche», оформляв постановки Празької трупи Московського художнього театру («На дні» М. Горького, «Вишневий сад» А.П. Чехова, «Село Степанчиково» Ф.М. Достоевського). У 1930-х рр. разом із художником О'Клейном організував Салон картин і скульптури. Експонувався в салонах Незалежних (1939), брав участь в художній виставці в галереї «Soleil» (1935), багатьох групових виставках — в Буенос-Айресі (1928), Кембриджі (1929), Сан-Антоніо (1930). Провів ряд персональних виставок в Парижі (1931, 1935). Основною темою робіт були сцени сільського життя в Росії.

КАМЗОЛКІН Є. І.
«Дерева над рікою», 1940-і рр.
 полотно, олія; 33 см x 55 см; підпис знизу ліворуч
 Експертний висновок Распоїної В.А.

8 000 – 10 000

Камзолкін Євген Іванович
(1885-1957)

Російський живописець і графік, театральний художник. Народився в Москві. У 1904-1912 рр. навчався в Московському училищі живопису, скульптури та архітектури. Його педагогами були відомі художники К.О. Коровін та В.О. Серов. Член Товариства Леонардо да Вінчі (1906), Московського Салону (1910). З 1906 року – постійний учасник художніх виставок. В 1918-1922 рр. працював головним художником театру Замоскворецької Ради робочих і червоноармійських депутатів. Саме тут він створив символ влади трудящих та селян – схрещені серп та молот, який згодом став центральною частиною герба СРСР. З 1910 року жив у м. Пушкіно під Москвою. Виставки картин відбулися в Москві (1938, 1950) і Пушкіно (1965). Роботи представлені в Державній Третяковській галереї, Державному центральному театральному музеї ім. О.О. Бахрушина в Москві та інших музеях.

КОРІН П. Д.
«На Кавказі», 1948 р.
 папір, акварель; 30 см x 55 см; підпис і дата знизу ліворуч

3 500 – 5 000

Корін Павло Дмитрович
(1892-1967)

Російський художник-живописець. Народився в с. Палех (Іванівська область, Росія) в сім'ї спадкових іконописців. Після закінчення сільської школи в 16 років був прийнятий в іконописну палату Донського монастиря. Допомагав М.В. Нестерову розписувати церкви. Вагому участь в долі художника відіграв М. Горький, який виклопотав у радянського уряду для нього поїздку до Італії на навчання. Після війни керував реставрацією полотен Дрезденської галереї. Керував реставрацією майстерні Музею образотворчих мистецтв імені О.С. Пушкіна. Отримав Сталінську премію другого ступеня (1952), Ленінську премію (1963) та орден Леніна (1967). Член-кореспондент Академії мистецтв СРСР (1954), Народний художник Російської Федерації (1958), Народний художник СРСР (1962). У 1968 році в Москві відкрито Будинок-музей П.Д. Коріна, нині – філія Державної Третьяковської галереї. У Палеху в 1974 році був відкритий Будинок-музей родини художника.

ВЛАДІМІРОВ І. О.
«Кінь біля воза», 1908 р.
 полотно, олія; 36 см x 51 см; підпис знизу ліворуч
 Експертний висновок Распопіної В.А.

10 000 – 15 000

Владіміров Іван Олексійович
(1869-1947)

Російський та білоруський живописець, автор жанрових сцен, військових замальовок та картин на історико-революційну тематику. Народився в м. Вільно в Білорусії. Початкову художню освіту здобував у Віленській художній школі І.П. Трутнева, згодом – в Петербурзькій Академії мистецтв (1891-1893, клас батального живопису). В Академії його педагогами були Б.П. Віллевальде, О.Д. Кившенко і Ф.О. Рубо. За час навчання був нагороджений двома малими (1891, 1892) і двома великими срібними медалями (1891). Після закінчення Академії працював в Парижі під керівництвом художника-баталіста Е. Детайля (douard Detaille). Був художнім кореспондентом в період російсько-японської (1904-1905), балканських (1912-1913) і Першої світової воєн, брав участь у революційному русі, виконував агітаційні плакати. Член Асоціації художників революційної Росії. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора і медалями. Заслужений діяч мистецтв Російської Федерації (1946). Твори зберігаються в Державному Російському музеї, Державній Третьяковській галереї, в музеях і приватних зібраннях в Росії і за кордоном.

ВЕЛЬТЕН В.
«На переправі», кінець ХІХст.
 дерево, олія; 16,5 см x 24,5 см; підпис знизу праворуч
 Експертний висновок Распопіної В.А.

8 000 – 10 000

Вельтен Вільгельм (Velten Wilhelm)
(1846-1929)

Російський і німецький живописець. Автор пейзажів, жанрових картин на сюжети історії XVII-XVIII століть. Народився в Санкт-Петербурзі. В 1867 році вступив до Петербурзької Академії мистецтв. В 1870 році переїхав в Мюнхен, де продовжив навчання в Мюнхенській Академії мистецтв. Серед його педагогів був відомий німецький живописець і графік Вільгельм Діц (Diez Wilhelm). З 1879 року брав участь в академічних і міжнародних виставках. Помер в Мюнхені. Твори зберігаються в багатьох музейних колекціях, в тому числі в Новій пінакотеці в Мюнхені, Художньому музеї в Сан-Франциско, Державній галереї в Празі, Академії мистецтв Баффало тощо. Роботи художника користуються популярністю серед приватних колекціонерів, продаються на аукціонах Крісті, Сотбіс, Доротеум.

АЛЕКСАНДРОВИЧ В.
 «Морський краєвид», I пол. XX ст.
 картон, олія; 18 см x 25 см; підпис і дата знизу ліворуч

2 000 – 3 000

Александрович Віктор
 (1871 – ?)

Російський живописець. Навчався в Київській рисувальній школі М. Мурашка (до 1900 р.), потім – в Петербурзькій Академії мистецтв (1900-1904) у професора та академіка Якобі Валерія Івановича. Після Першої світової війни оселився в м. Торунь (Польща). Зробив значний внесок у творчу розбудову міста. На своїх полотнах часто зображав морські пейзажі Криму та Адріатики, гірські види польського міста Закопане, розташованого у північній частині Татр. Твори знаходяться у музеях Польщі та приватних колекціях.

ШЕЛОУМОВ А. І.

«Ніч» II чверть XX ст.

картон, олія; 30 см x 44 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Распоіної В.А.

6 000 – 8 000

**Шелоумов Афанасій Іванович
(1892-1983)**

Відомий художник-баталіст. Народився в Кам'янці-Подільському Хмельницької області. Невдовзі його сім'я переїхала в Балту (Одеська область). Під враженням від відомих балтських кінних ярмарків майбутній митець робить перші художні спроби. Особливе враження на нього справляє так звана кінна мобілізація у зв'язку з Російсько-Японською війною в 1904 році. В 1904-1908 рр. бере приватні уроки малювання, в 1908 році вступає до Одеського художнього училища. Пізніше продовжив навчання в класі батального живопису в Петербурзькій Академії мистецтв у відомого баталіста М. Самокиша. В 1914 році пішов добровольцем на фронт. Робив замальовки епізодів війни та військового побуту. Після революції емігрував у Сербію. В 1930 році бере участь у найвідомішій тоді виставці російського мистецтва в Белгороді. На ній було представлено більше 100 російських художників, які жили в еміграції в Європі та Америці. Після Другої світової війни поселився неподалік Мюнхена. Свою першу художню виставку в Німеччині присвятив 150-річчю Вітчизняної війни 1812 року (Мюнхен, 1962). Роботи художника знаходяться в Югославському музеї військової історії, Російському кавалерійському музеї в Нью-Йорку.

СЕМІРАДСЬКИЙ Г.І.

«Гефест», кін.ХІХст.

картон, олія; 100 см x 80 см; підпис знизу ліворуч

експертний висновок Університету ім.Миколи Коперника у м.Торунь (Польща)

Експертний висновок Распоіної В.А.

100 000 – 150 000**Семірадський Генріх Іполитович (Siemiradzki Henryk)
(1843-1902)**

Відомий художник польського походження, представник пізнього європейського академізму. Живописець, академік, професор живопису, майстер монументального розпису. Працював в історичному жанрі, автор масштабних багатофігурних полотен на сюжети із стародавньої історії світу, а також євангельських сюжетів.

Народився неподалік м. Харків. Початкову художню освіту здобув у Харківській гімназії, де відвідував уроки малювання в учня К.П. Брюллова – художника Д. Безперчого. В 1860 році, за волею батька, вступив до Харківського університету на фізико-математичний факультет. Проте вже за чотири роки, отримавши ступінь кандидата наук, став вільним слухачем Петербурзької Академії мистецтв, а згодом був зарахований в ряди академістів. Протягом чотирьох років навчання був нагороджений п'ятьма срібними медалями, в 1868 році отримав малу золоту медаль, неодноразово отримував грошові премії. В 1870 році йому присудили велику золоту медаль з правом на пенсіонерську поїздку за кордон на шість років.

Як пенсіонер Академії відвідав Мюнхен, де познайомився з відомим художником К. Пілоті та написав свою першу масштабну картину. Полотно мало великий успіх і було придбане Петербурзькою Академією мистецтв. Це дало змогу художнику переїхати в 1873 році до Італії, де він залишався довгі роки.

Попри те, що візити до Росії траплялися дуже рідко, Петербурзька Академія мистецтв заочно присвоювала живописцю всі можливі звання, він отримував багато офіційних замовлень. На всесвітніх виставках його роботи представляли російську школу живопису. В 1873 році отримав звання академіка Петербурзької Академії мистецтв, з 1878 року – професор. Член Ради Петербурзької Академії мистецтв, почесний член Берлінської, Стокгольмської, Римської, Паризької і Туринської Академії мистецтв. Кавалер ордена Почесного легіону (Франція, 1878).

В 1889 році отримав золоту медаль на Мельбурнській міжнародній виставці. Брав участь у розписах храму Христа Спасителя та численних храмів, театрів і палаців у Москві, Петербурзі, Львові, Кракові, Варшаві. Автор дизайну декорацій у театрі ім. Ю. Словацького у Кракові та у Львівському оперному театрі (1901).

Вагомий внесок зробив у розвиток таланту інших митців. Матеріально допомагав молодим польським художникам, шукав майстерні в Італії для пенсіонерів Петербурзької Академії мистецтв.

Роботи зберігаються в картинних галереях та музеях Кракова, Варшави, Львова, Москви, Санкт-Петербурга.

КАЧОР-БАТОВСЬКИЙ С.
«Глухарі», I пол. XX ст.
 картон, олія; 48,5 см x 34 см; підпис знизу праворуч

2 000 – 3 000

Качор-Батовський Станіслав (Kaczor-Batowski Stanislaw)
(1866-1946)

Польський та український художник-баталіст. Народився у Львові. Навчався в Академії образотворчих мистецтв у Кракові (1883-1885, педагог – Владислав Лужкевич), Віденському університеті (1885-1887) і Мюнхенській Академії мистецтв. Відвідував Париж, Італію, Іспанію, Марокко. Згодом повернувся до Львова, де з 1903 по 1914 рік керував власною школою живопису. Послідовник Генрика Сенкевича, Яліуша Словацького та Яна Матейка. Автор монументальних творів у Львові: вітраж в Кафедральному костелі (1895) і панно в Театрі опери і балету (1900). Картини зберігаються в Краківському, Львівському та інших музеях Польщі та України.

ЛІНДЕ В.
«У світлиці», I пол. XX ст.
полотно, олія; 64 см x 41 см; підпис знизу праворуч

2 500 – 3 500

Лінде Володимир (Linde Wladimir)
(1867-1940)

Російський живописець, портретист, пейзажист. Народився в Ризі (Латвія). Навчався у Мюнхенській Академії мистецтв. Проживав у Гамбурзі та Мюнхені. Роботи художника користуються популярністю у колекціонерів, продаються на міжнародних аукціонах.

ІВАНОВ С. В.

«Приїзд іноземців», 1909 р.

картон, темпера; 17,5 см х 29,1 см; підпис і дата знизу праворуч

10 000 – 15 000

**Іванов Сергій Васильович
(1864-1910)**

Російський живописець. Народився в Рузі (Московська область, Росія). В 1875 році вступив до Костянтинівського межевого інституту у Москві. В 1878-1885 рр. навчався в Московському училищі живопису, скульптури та архітектури (педагоги — І.М. Прянішніков, Є.С. Сорокін). Протягом двох років навчався в Петербурзькій Академії мистецтв (1882-1884). Член «Товариства передвижників» (1889). Вагоме місце у житті художника займала педагогічна діяльність (в 1885 році отримав звання вчителя малювання, а в 1905 – академіка). Викладав в Строганівському художньо-промисловому училищі (1899-1906), в Московському училищі живопису, скульптури і архітектури (1903-1910). Був учасником виставок Московського товариства любителів мистецтв (1887, 1889, 1894), Товариства передвижників (1887-1901), товариств «36 художників» (1901, 1902) та «Світ мистецтва» (1903), Союзу російських художників (1903-1910). Плідно працював як майстер офорту і літографії, ілюстрував твори М.В. Гоголя, М.Ю. Лермонтова, О. С. Пушкіна.

БРЕДОВ А.

«Кораблі на морському узбережжі», II пол. XIX ст.
акварель, папір; 26 см x 45 см; підпис знизу ліворуч

8 000 – 12 000

**Бредов Альберт
(1828-1899)**

Російський театральний художник, пейзажист. За походженням німець. У 1852-1855 р. працював декоратором в Ризі, потім – в Таллінні. З 1856 року працював в Росії. Був декоратором московських (1856-1862) і петербурзьких (1860-1871) імператорських театрів. Основні роботи: «Іван Сусанін» (1860), «Руслан і Людмила» (1861). Ескізи декорацій опубліковані в «Альбомі до опери „Життя за царя“» (Петербург, 1863). Послідовник відомого театального художника А.Л. Ролера (Andreas Leonhard Roller). Працюючи над декораціями до спектаклів, зображав ефектні сценічні картини, часто не пов'язані з хореографією та музикою. У 1868 році вступив до Петербурзької Академії мистецтв. Постійний учасник академічних виставок. Багато подорожував, писав ландшафти Німеччини, Латвії та Росії. Твори художника неодноразово були відзначені видатним російським критиком В. Стасовим.

МУРЗАНОВ В. О.

«На узбережжі», поч. XX ст.

картон, олія; 18,7 см x 24,5 см; підпис знизу ліворуч

3 500 – 5 000

**Мурзанов Володимир Олексійович
(1872-1922)**

Український живописець і графік, автор пейзажів і тематичних картин. Навчався в Петербурзькій Академії мистецтв (1892-1895) у І. Рєпіна. За роки навчання неодноразово був нагороджений медалями (1893 р. — мала заохочувальна, 1894 р. — велика заохочувальна, дві срібні). Академію закінчив зі званням класного художника 3-го ступеня. Згодом переїхав до Миколаєва, де в 1910 році відкрив «Школу малювання, креслення і ліплення». Один з ініціаторів створення Товариства витончених мистецтв ім. В. Верещагіна. Засновник та перший директор Художнього музею ім. В. Верещагіна. Роботи зберігаються в Миколаївському художньому музеї, інших музеях та приватних колекціях України.

ВЕЩІЛОВ К. О.
«Аю-Даг», II чверть XX ст.
 полотно, олія; 60 см x 80 см; підпис знизу ліворуч
 Експертний висновок Распопіної В.А.

20 000 – 30 000

Вещілов Костянтин Олександрович
(1878-1945)

Російський живописець та сценограф, автор картин на теми російської та античної історії. Народився в Санкт-Петербурзі. У 1893-1896 рр. навчався у Художній школі Товариства заохочення мистецтв, з 1896 року – в Художній школі княгині М.К. Тенішевої в Санкт-Петербурзі. У 1898-1904 рр. навчався в Петербурзькій Академії мистецтв, займався в майстерні І. Рєпіна, був його улюбленим учнем. Академію закінчив із золотою медаллю, званням художника і правом пенсіонерської поїздки за кордон на два роки. В 1905-1906 рр. жив у Італії та Франції. В 1905 році отримав премію А.І. Куїнджі. В 1908 році закінчив Імператорський археологічний інститут. З 1912 року займав посаду живописця Морського міністерства. У 1914 році став завідувачем декоративною частиною театру Літературно-мистецького товариства. У 1922 році емігрував до Франції, жив у Парижі. Працював художником-декоратором і режисером Російського інтимного театру Д. Кірової. В середині 1930-х рр. переїхав до США. Персональні виставки відбулися в Чикаго та в галереї «Метрополітен» в Нью-Йорку. Роботи зберігаються в Державному Російському музеї, у Державній Третьяковській галереї, Одеському художньому музеї.

МАЗУРОВСЬКИЙ В. В.
«Цирк приїхав», 1892 р.
 дерево, олія; 16 см x 23,5 см; підпис і дата знизу праворуч

4 000 – 6 000

Мазуровський Віктор Вікентійович
(1859-1944)

Російський художник-баталіст польського походження. Народився у Варшаві. Початкову художню освіту отримав у Варшавському класі малювання (1876-1878). Згодом вступив до Петербурзької Академії мистецтв, де спочатку був вільним слухачем, а з 1879 – академістом в батальному класі у Б.П. Вілевальде. За час навчання отримував академічні нагороди: 1881 р. – дві малі срібні медалі, 1883, 1885 рр. – великі срібні медалі, 1885 р. – малу золоту медаль, 1888 р. – велику золоту медаль. Академію закінчив зі званням класного художника 1-го ступеня та правом на пенсіонерську поїздку за кордон. В 1889 році відвідав Париж, Мюнхен, Скандинавію, Італію, Іспанію. Три роки на правах пенсіонера працював в підрозділах російської армії. Брав безпосередню участь в російсько-японській війні, що відобразилося в його творчості. З 1885 року – учасник художніх виставок. В 1924 році емігрував до Польщі, потім переїхав у Рим, де прожив до кінця 1930-х рр. Твори зберігаються в багатьох музейних колекціях, в тому числі в Третьяковській галереї, Державному Російському музеї.

СЕРОВ В. О.

«Портрет дівчини», 1890-і рр.

дерево, олія; 18 см x 23 см; підпис зверху праворуч
Експертний висновок ВМК «Експерт» (Вакуленко Ю.Є.)

30 000 – 40 000

**Серов Валентин Олександрович
(1865-1911)**

Відомий російський портретист, сценограф, художник декоративно-прикладного мистецтва. Народився в Санкт-Петербурзі в родині відомого композитора О. Серова. Після втрати батька майбутній художник з матір'ю проживав в Мюнхені (1872-1874), з 1874 року – в Парижі (навчався у І. Репіна). В 1876-1877 рр. жив у Києві, відвідував Київську рисувальну школу М. Мурашка. В 1880 році вступив до Петербурзької Академії мистецтв (педагог — П.П. Чистяков), до 1882 року був вільним слухачем, у 1885 році отримав малу срібну медаль. Викладав в Московському училищі живопису, скульптури і архітектури (1897-1909). Серед його учнів були П.В. Кузнецов, М.С. Сарьян, К.С. Петров-Водкін та інші. Один із лідерів об'єднання «Світ мистецтва» в Росії, член Ради Третьяковської галереї (1899), академік (1898). Товаришував з М.О. Врубелем і К.О. Коровінім. Подорожував Голландією, Бельгією, Італією, Німеччиною. В 1900 році отримав «Гран-прі» на всесвітній виставці в Парижі. Багаторазовий учасник художніх виставок. Твори знаходяться в музейних та приватних зібраннях, в тому числі в Державній Третьяковській галереї, Державному Російському музеї, Державному музеї ім. О.С. Пушкіна в Росії.

ГРИЦЕНКО М. М.

(парні роботи)

«Місячна ніч», полотно, олія; 58 см x 22,5 см ; підпис знизу по центру, кін. XIX ст.
«Після шторму», полотно, олія; 58 см x 22,5 см ; підпис знизу праворуч, кін. XIX ст.
Експертний висновок Распоіної В.А.

40 000 – 60 000**Гриценко Микола Миколайович
(1856-1900)**

Російський художник-мариніст і пейзажист. Народився в м. Кузецьк Томської губернії (нині м. Новокузнецьк Кемеровської області, Росія) у сім'ї лікаря.

Навчався в Інженерному училищі імператора Миколи I в Кронштадті (1875-1880). У 1880-1894 рр. служив у військово-морському флоті. Як вільний слухач відвідував Петербурзьку Академію мистецтв (1885-1887). В 1887-1889 та 1891-1894 рр. був відряджений в Париж, де працював під керівництвом російського мариніста О.П. Боголюбова, відвідував майстерню відомого французького художника-реаліста Ф. Кормона (Fernand Cormon).

Брав участь у закордонних плаваннях на військових кораблях («Володимир Мономах», «Стрілець»), в тому числі в навколосвітньому плаванні на броненосці «Крейсер» (1889-1890). В 1890-1891 рр. супроводжував спадкоємця російського престолу великого князя Миколу Олександровича під час його подорожі на Схід. В першій половині 1890-х рр. здійснив ряд поїздок по Франції, працював у Нормандії, Бретані, відвідав Голландію, Італію.

В 1894 році залишив службу на флоті і був призначений художником Морського міністерства. У тому ж році одружився на дочці П.М. Третьякова Любові Павлівні, після чого жив переважно в Москві. Періодично здійснював поїздки до Росії (Приволжя, Кавказ, Крим, Сибір) і до Франції.

Учасник художніх виставок з 1886 року: експонував свої роботи на академічних виставках (1886-1894), в Паризькому Салоні (1888-1899, з перервами), виставках Санкт-Петербурзького об'єднання художників (1894-1896), Товариства російських акварелістів (1895-1899), Московського товариства любителів мистецтва (1897-1900), Товариства виставок художників-передвижників (1897-1900). Брав участь у Всесвітніх виставках у Парижі (1889, 1900; в 1900 нагороджений бронзовою медаллю), Всеросійській промисловій і сільськогосподарській виставці в Нижньому Новгороді (1896). Провів персональні виставки в Санкт-Петербурзі (1894) та Парижі (1896). В 1902 році в Петербурзі пройшла виставка пам'яті художника.

Роботи знаходяться у багатьох музейних колекціях, серед них – Державна Третьяковська галерея, Державний Російський музей, Державний музей образотворчих мистецтв ім. О.С. Пушкіна та інші.

«Місячна ніч»

«Після шторму»

ДЗЕЛІНСЬКИЙ Я. К.
«Цинії», I пол. XX ст.
картон, олія; 55 см x 44 см; підпис знизу праворуч

2 000 – 3 000

Дзелінський Ян Казимир (Dzielinski Jan Kazimierz)
(1894-1955)

Польський та український художник і графік. Народився у Львові. Навчався в Краківській Академії мистецтв у Юзефа Мехоффера (Józef Mehoffer) та Яна Войнарського (Jan Wojnarski). В 1935 році як стипендіат Академії мистецтв виїхав до Франції. Брав участь у численних виставках в Кракові, Львові та Варшаві (1934-1939). Як солдат Національної армії був нагороджений орденами, двічі отримував відзнаку «Хрест Доблесті». Роботи знаходяться в Польщі у Національному музеї в Кракові та Музеї мистецтва в м. Лодзь, у Франції в музеї в м. Ліль, інших музеях та приватних колекціях.

СТАХОВСЬКИЙ В. К.
 «На морі», I пол. XX ст.
 картон, олія; 51 см x 70 см; підпис знизу ліворуч
 Експертний висновок Распоїної В.А.

8 000 – 12 000

Стаховський Владислав Карлович
(1852-1932)

Народився в селищі Куба на березі Каспійського моря. Освіту здобував спочатку в Тифліській класичній гімназії, згодом вступив до Петербурзької Академії мистецтв (1879). У 1880 році отримав дві срібні медалі, в 1881 році – дві срібні і одну заохочувальну медалі. Після цього деякий час вчився в Технологічному інституті. Не закінчивши навчання, відправився до Америки. Вчився у Нью-Йорку, знаходився під впливом творчості англійських мариністів, часто здійснював морські подорожі. В кінці 1880-х рр. повертається до навчання в Петербурзькій Академії мистецтв, яку закінчив в 1889 році зі званням некласного художника пейзажного живопису. Повернувся в Тифліс, де з 1890 року брав участь у виставках і з 1899 року розпочав викладацьку діяльність. У 1904 році виїхав до Мюнхена. Після революції 1917 року переїжджає до Польщі, виставляє свої роботи у Варшаві, Кракові. Картини знаходяться в музеях Польщі та приватних колекціях.

МАЛЕЄВ Я.
«Пастушок на полонині», 1930-і рр.
картон, олія; 50 см x 70 см; підпис знизу праворуч

4 000 – 6 000

Малеєв Якуб (Malejew Jakub)
(1891-1952)

Український художник єврейського походження, пейзажист. Народився в Харкові. В 1909-1914 рр. навчався живопису в Києві. В 1920 році переїхав до Польщі в м. Познань, а з 1929 року жив у Закопаному. Активна творча діяльність художника припадає на міжвоєнний період. Брав участь у художніх виставках в м. Закопане (1931, 1937), у виставках Варшавського Товариства заохочення мистецтв (1937). Більшість довоєнних робіт художника зникли під час Другої світової війни. Твори знаходяться в музеях Польщі та приватних колекціях.

ПЕТРОВИЧЕВ П. І.
«Дорога», I пол. XX ст.
 полотно, олія; 50 см х 65,5 см; підпис знизу праворуч
 Експертний висновок Распопіної В.А.

40 000 – 50 000

Петровичев Петро Іванович
(1874-1947)

Російський живописець, пейзажист. Початкову художню освіту здобував у Ростовському музеї церковної старовини (1891-1892). За порадою В.В. Верещагіна продовжив навчання в Московському училищі живопису, скульптури і архітектури (1892-1903; педагоги І.І. Левітан, В.О. Серов). Закінчив училище з великою срібною медаллю та званням класного художника. З 1904 року – постійний учасник виставок Союзу російських художників (член з 1910), учасник Петербурзької виставки журналу «Світ мистецтва», на якій його пейзаж вперше придбав П. Третьяков. У 1917 році відбулася перша персональна виставка. У 1924 році на виставці російського мистецтва в Нью-Йорку було представлено 11 картин художника. У 1927-1928 рр. брав участь у створенні «Об'єднання художників-реалістів». У 1937-1943 рр. викладав живопис і малюнок в Московському обласному художньому училищі. Роботи зберігаються в Державній Третьяковській галереї, Державному Російському музеї, Ростовському художньому музеї.

КАМІХ Я.

«Кони на пасовиську», перша половина XX ст.
полотно, олія; 40,5 см x 60,5 см; підпис знизу праворуч

4 000 – 6 000

Каміх Ярослав (Kamich Yaroslav)
(кін. XIX ст. – XX ст.)

Російський художник, майстер жанрових сцен та пейзажів. Народився в Росії, деякий час проживав у Польщі, багато подорожував країнами Європи. Попри різноманіття стилів та напрямів, з якими ознайомився художник за життя, в його творах зберігається академічний стиль виконання. Основною тематикою полотен є зображення кінних перегонів, сцен полювання. Роботи художника знаходяться в музеях світу та приватних колекціях, продаються на аукціонах Сотбіс та Крісті.

ФЕДОРОВА М. О.
«Гуси на лузі», поч. XX ст.
полотно, олія; 34 см x 57,5 см; підпис знизу праворуч
Експертний висновок Распоїної В.А.

10 000 – 15 000

Федорова Марія Олексіївна
(1859-1916)

Російська художниця, автор пейзажів і жанрових сцен. Народилася в Санкт-Петербурзі. Навчалася в художній школі Товариства заохочення мистецтв в Петербурзі (з 1878). Як вільний слухач відвідувала Петербурзьку Академію мистецтв (з 1881), отримала малу і велику заохочувальну медалі (1890 р. і 1891р. відповідно). Роботи зберігаються в музеях Таганрога, Рязані, Полтави, а також в приватних колекціях Росії та Фінляндії, де художниця жила на початку XX століття. Один з її пейзажів куплений П.М. Третьяковим.

БАКАЛОВИЧ В.

«Біля вікна», II пол.ХІХ ст.
 дерево, олія; 60 см x 35 см; підпис знизу ліворуч
 Експертний висновок Распоіної В.А.

25 000 – 35 000

Бакалович Владислав (Bakalowicz Wladyslaw)
(1833-1903)

Відомий польський живописець та портретист, автор жанрових та історичних композицій. Народився в м. Хшанув (Польща). У 1849-1852 рр. навчався у Варшавській Академії мистецтв, в 1853-1854 рр. був вільним слухачем. Писав картини, присвячені історії Польщі, ікони для костелів, міські пейзажі та портрети польської знаті. Відомі його картини на літературні сюжети, зокрема за мотивами роману О. Дюма «Три мушкетери». З 1863 року жив і працював в Парижі. В 1865-1883 рр. роботи експонувалися на виставках паризького Салону, а також в Польщі, Брюсселі, Берліні, Лондоні та Відні. Твори представлені в колекціях Варшавського і Краківського Національних художніх музеїв.

МАЛЮТІН С. В.

«Селянин», 1933 р.

картон, олія; 41,8 см х 33,4 см; підпис і дата зверху праворуч

4 500 – 6 500

**Малютін Сергій Васильович
(1859-1937)**

Російський художник та архітектор. Працював в жанрах живопису, портрету, книжкової графіки, декоративного і театрального мистецтва, автор розпису першої російської матрешки. Навчався в Московському училищі живопису, скульптури і архітектури (1883-1886). Його педагогами були Прянішников І.М., Маковський В.І. та інші. Вагомий вклад у професійну підготовку художника зробив Сорокін Є.С. В 1891-1893 рр. викладав в Московському Єлизаветинському інституті, у 1890-х рр. – художник в Російській приватній опері С. І. Мамонтова. З 1896 року – член Московського товариства художників. У маєтку «Талашкіно» (Росія) художник створив знаменитий «Теремок» для бібліотеки училища і народний театр на 200 глядачів, в Москві за його проектом зведений знаменитий Дім Перцової. Відновив реалізацію ідеї П.М. Третьякова про створення портретів діячів російської культури. Творчість художника принесла йому широку популярність і звання академіка. За радянських часів був одним із організаторів об'єднання Асоціації художників революційної Росії.

ЯРОШИНСЬКИЙ Ю.

«Лицар», середина XIX ст.

полотно, олія; 68,5 см x 62 см; підпис знизу ліворуч

Експертний висновок Распопіної В.А.

20 000 – 25 000

Ярошинський Юзеф (Jaroszyński Józef)

(1835-1900)

Польський живописець. Навчався у Віденській Академії мистецтв. Проживав у Кракові та Відні. З 1880 року часто їздив до Мюнхена, оскільки відкрив там власну майстерню. В останні роки свого життя остаточно оселився в Мюнхені. Багато подорожував в пошуках тем для своєї роботи. Писав пейзажі, сцени з кіньми, полювання, історичні події і жанрові картини з життя гуцулів. Займався літографією. Представляв свої роботи на виставках у Кракові, Львові, Варшаві, Відні та Мюнхені. Картини знаходяться в колекціях музеїв Варшави, Познані, Санкт-Петербурга і Львова.

ХАРЛАМОВ О. О.

**«Дівчина з червоним намистом», поч. XX ст.
картон, пастель; 50 см x 40 см; підпис знизу праворуч**

15 000 – 25 000

**Харламов Олексій Олексійович
(1840-1925)**

Російський живописець, майстер портрету. Народився в с. Д'ячівка Саратовської губернії (Росія). Початкову художню освіту здобув під керівництвом живописця В.Я. Афанасьєва. З 1852 року як вільний слухач навчався в Петербурзькій Академії мистецтв у О. Т. Маркова (клас історичного живопису). За період навчання неодноразово отримував академічні нагороди: в 1857 і 1862 рр. — малі срібні медалі за малюнок і етюд, в 1863 р. дві великі срібні медалі за малюнок і етюд, у 1866 р. — малу золоту медаль, в 1868 р. — велику золоту медаль. Академію закінчив зі званням класного художника 1-го ступеня і правом пенсіонерської поїздки за кордон. В 1869 році як пенсіонер академії відправився в Париж, також відвідав Берлін та Лондон. У 1870 році через франко-пруську війну на деякий час переїхав до Бельгії. У Гаазі виконав на замовлення Петербурзької Академії мистецтв копію з картини Рембрандта «Урок анатомії доктора Тульпа». Восени 1872 року повернувся до Франції. Брав приватні уроки у живописця Л. Бонна. У 1873 році був удостоєний бронзовою медаллю на Всесвітній виставці у Відні. Брав участь у виставках в залах Петербурзької Академії мистецтв і паризькому Салоні. У 1874 році був удостоєний звання академіка. Жив переважно в Парижі, де мав майстерню, періодично приїжджав в Росію. Роботи знаходяться в Державному Російському музеї, Державній Третьяковській галереї, Саратовському державному художньому музеї ім. О.М. Радищева та інших.

ПОДОЛЬСЬКИЙ К.

«Сосновий бір», 1930 р.

полотно, олія; 55,5 см x 92,5 см; підпис знизу ліворуч

3 000 – 4 000

**Подольський Костянтин
(1886-?)**

Український та російський живописець, пейзажист. Родом з Хмельницької області. Початкову художню освіту здобував самотужки, згодом був вільним слухачем Краківської Академії мистецтв. В 1910-х рр. був засланий в Сибір. Писав пейзажі, натюрморти.

БАКАЛОВИЧ С. В.

**«На березі моря» кінець XIX ст. початок XX ст.
картон, олія; 29 см x 45 см; підпис зверху праворуч
Експертний висновок Распоїної В.А.**

10 000 – 15 000

**Бакалович Степан Владиславович (Bakalowicz Stefan)
(1857-1919)**

Живописець та графік, син польського художника Бакаловича Владислава та актриси Варшавської філармонії Вікторини Шимановської. Писав картини на античні та історичні сюжети, створив ряд жанрових сцен, автор серії офортів. Народився у Варшаві. Початкову художню освіту отримав у Варшавській школі малювання (1874-1876), навчаючись у батька та таких відомих польських художників, як Войцех Герсон (Wojciech Gerson) та Олександр Камінський (Aleksander Kamiński). Брав уроки у Я. Матейка в Кракові. Навчався в Петербурзькій Академії мистецтв (1876-1881) у В.П. Верещагіна та П.П. Чистякова. За період навчання неодноразово отримував академічні нагороди: 1877 р. – дві малі срібні медалі, 1878 р. – велика срібна медаль, 1879 р. – велика і мала срібна медаль, 1880 р. – мала золота медаль, 1881 р. – велика золота медаль. Академію закінчив зі званням класного художника 1-го ступеня та правом на пенсіонерську поїздку за кордон на п'ять років. В 1882-1887 рр. відвідав Париж, Рим, Алжир. З 1886 року – академік історичного живопису. Після закінчення терміну пенсіонерства залишився в Римі. Подорожував країнами Європи та Африки. Брав участь в академічних виставках (1884-1897), виставках Московського товариства любителів мистецтв (1887-1892), Санкт-Петербурзького товариства художників (1891-1913; з 1900 р. – член Товариства), Товариства художників історичного живопису (1895; з 1895 – член Товариства). Експонент міжнародних художніх виставок в Берліні (1886, 1891) та Мюнхені (1892). Помер у Римі. Твори представлені в Державній Третьяковській галереї, Державному Російському музеї, Київському музеї російського мистецтва, інших музеях та приватних колекціях.

ЮЗЕФЧИК З.

«На підводі», I пол. XX ст.

картон, олія; 49,5 см x 39,5 см; підпис знизу праворуч

6 000 – 10 000

Юзефчик Зігмунт (Józefczyk Zygmunt)
(1881-1966)

Польський художник. Навчався в Кракові в Академії образотворчих мистецтв ім. Я.Матейка (1909-1910) у Л. Вичульковського та у Ягелонському університеті. Учасник художніх виставок Варшавського Товариства заохочення мистецтв (1911-1914). У 1912-1914 рр. його роботи були відтворені в багатьох періодичних виданнях, в тому числі «Казка» («Вайка»), «Мрія художника» («Marzenie artysty»), «Засмучена» («Zasmucona»). В міжвоєнний період жив у Кракові. З 1933 року був членом Професійної спілки польських митців-пластиків (нині — Об'єднання польських візуальних художників). Виставлявся в Кракові у Будинку Митця (1921), в Товаристві образотворчих мистецтв в Кракові (1926), в приміщенні Професійної спілки польських митців-пластиків (1928, 1939). Твори представлені в найкращих приватних та музейних колекціях, зокрема в Національному Музеї у Кракові, Національному Музеї у Варшаві.

КОРЕЦЬКИЙ В.

«Захід сонця», кінець 1950-х — початок 1960-х рр.

картон, олія; 36 см x 51 см; підпис знизу ліворуч

Експертний висновок Распоїної В.А.

6 000 – 8 000

**Корецький Віктор (Wiktor Korecki)
(1890-1980)**

Український та польський художник, пейзажист. Народився в м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області. Навчався в середній школі в Києві, закінчив Київську рисувальну школу М. Мурашка. Згодом повернувся до Кам'янця-Подільського, а в 1921 році виїхав до Варшави. У міжвоєнний період виставляв свої роботи у Товаристві образотворчих мистецтв у Варшаві. Після варшавського повстання (1944), під час якого згоріла його майстерня разом із зібраними там творами, проживав у Прушкові, звідки був депортований в трудовий табір в Лейпцигу. В 1946 році оселився неподалік від Варшави. Писав романтичні пейзажі Мазовії (історична область в центрі Польщі). В його роботах помітний вплив творчості Юзефа Хелмонського (Józef Chelmonski) та Юзефа Рапацького (Józef Rapacki). Роботи зберігаються в музеях та приватних колекціях Польщі та Європи.

ЕРБ Е.

**«Натюрморт із трояндами» I пол. XX ст.
картон, олія; 35 см x 50 см; підпис знизу ліворуч
Експертний висновок Распоїної В.А.**

10 000 – 15 000

**Ерб (Ісаак) Ерно
(1878-1943)**

Львівський художник єврейського походження, один із найпопулярніших художників міжвоєнного періоду. Навчався в Берлінській Академії мистецтв, де зазнав значного впливу відомого експресіоніста М. Лібермана. Наприкінці 1930-х рр. входив до Асоціації незалежних українських митців (АНУМ), був експонентом першої виставки АНУМ. Жив у Львові і Трускавці. Писав картини, робив костюми і декорації для театру, розписував синагоги. Тематика його полотен – жанрові сцени,

ЕРЬ Е.

«Зимовий день» 1930-і р.

**картон, олія; 25 см x 35 см; підпис знизу ліворуч
Експертний висновок Распоїної В.А.**

8 000 – 12 000

пейзажі, зображення українських селян та євреїв. На думку критиків, його живопис близький до французького імпресіонізму, але вільне накладення смуг густої фарби наближає його до дивізіонізму. Загинув в Янівському концтаборі під час Другої світової війни. Роботи знаходяться в Народному музеї та Історичному музеї Кракова, зібраннях Єврейського інституту у Варшаві, в Львівській картинній галереї і Музеї українського мистецтва у Львові.

ОРЛОВСЬКИЙ О. О.
«В дозорі», 1832 р.
полотно, олія; 48,5 см x 36 см; дата знизу праворуч
Експертний висновок ВМК «Експерт» (Вакуленко Ю.Є.)
Експертний висновок Белецької Є.П.

50 000 – 80 000

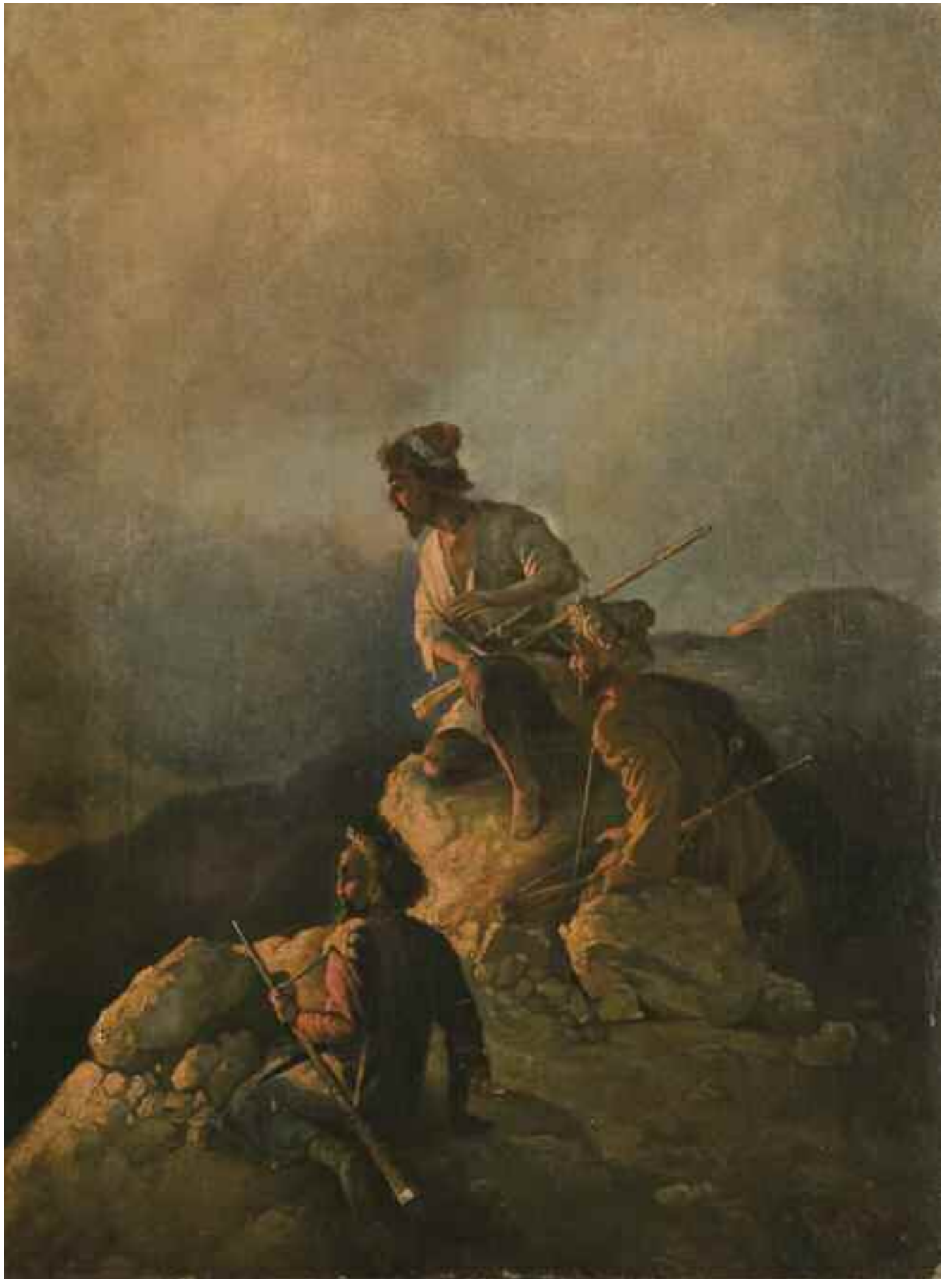
Орловський Олександр Осипович (Orlowski Aleksander)
(1777-1832)

Російський живописець-баталіст і графік польського походження. Представник романтизму. Народився у Варшаві в небагатій шляхетській сім'ї. Княгиня Ізабелла Чарторижська, випадково помітивши в майбутньому художникові схильність до малювання, віддала його на навчання до Норблена-де-Гурдена, придворного живописця князів Чарторижських.

У 1794 році проходив службу у польському війську, брав участь у повстанні Костюшка. Отримавши поранення у бою, змушений був повернутися до Варшави. Норблен, цінуючи артистичне обдарування молодого митця, прийняв його у свій дім. З того часу Орловський цілком присвятив себе мистецтву.

Деякий час жив у Литві, переїжджаючи з місця на місце і вивчаючи звичаї місцевого дворянства і народний побут. Після повернення до Варшави, знайшов покровителя в особі князя Юзефа Понятовського і був званою особою серед польської аристократії. У 1802 році переїхав до Санкт-Петербурга, де потрапив у милість до великого князя Костянтина Павловича, був поселений при його дворі. Щоб ближче познайомитися з Росією, їздив в Москву, Новгород та інші міста імперії. Подорожував Францією, Італією та Німеччиною. У 1809 році Петербурзька Академія мистецтв присвоїла йому звання академіка. В 1819 році зарахований до генерального штабу, де створював малюнки воєнних костюмів.

Завдяки влучним портретам-шаржам і карикатурам Орловський вважається одним із основоположників сатиричного жанру в Росії. З 1816 року звернувся до техніки літографії, в якій виконав ряд окремих листів і альбомів-серій, що отримали широке визнання сучасників. Товаришував з І.А. Криловим, О.С. Пушкіним, П.А. Вяземським, Д.В. Давидовим. Твори знаходяться в кращих музеях Польщі, України, Росії.

БАЙКОВ Ф. І.

«На ринку», 1865 р.

дерево, олія; 23,5 см x 31 см; підпис і дата знизу праворуч

Експертний висновок Распоіної В.А

8 000 – 12 000

**Байков Федір Ілліч
(1818-1890)**

Російський художник-баталіст, живописець і графік, займався літографією. Художню освіту здобував вільним слухачем в Петербурзькій Академії мистецтв (1840-і рр.). Будучи студентом, отримав малу срібну медаль (1846). У 1862 році йому присвоєно звання художника батального живопису. Жив і працював переважно у Санкт-Петербурзі та Тифлісі. В 1870-х рр. працював у Відні, близько 1883 року переїхав у Трієст. Користувався значним успіхом серед творчої громадськості. Роботи знаходяться в музеях та приватних колекціях Західної та Східної Європи.

БАУМГАРТНЕР-СТОЙЛОВ К.

«Вершники» , I чв.. XX ст.

полотно, олія; 69 см x 105 см; підпис знизу ліворуч
Експертний висновок Распоїної В.А.

18 000 – 20 000

**Стойлов Костянтин (Adolf Baumgartner)
(1850-1924)**

Болгарин за походженням. В 1880-х рр. закінчив Петербурзьку Академію мистецтв. Автор полотен із зображенням коней, сцен полювання та перегонів, жанрових полотен на тему військового побуту козаків. Роботи знаходяться в музеях Європи та приватних колекціях.

КОВАЛЬСЬКИЙ Л.
«Дівчина з букетом квітів», I пол. XX ст.
картон, олія; 70 см x 50 см; підпис знизу праворуч

5 000 – 6 000

Ковальський Леон (Kowalski Leon)
(1870-1937)

Український та польський живописець і графік. Навчався в Київській рисувальній школі М. Мурашка, згодом – в Краківській Академії мистецтв. Його педагогами були Владислав Лужкевич (W. Luszczkiewicz), Йозеф Уніержискі (Józef Unierzyski), Леопольд Лефлер (Leopold Loeffler), Леон Вичулковський (Leon Wyczółkowski). Отримувач стипендію Я. Матейка, а також державні дотації, що дозволило йому виїхати на рік в Мюнхен і здійснити подорож до Парижа. В Мюнхені займався в майстерні Карла Раупа, в Парижі навчався в Жан-Поля Лорана. Писав, в основному, жанрові і релігійні сцени, реалістичні портрети, пейзажі, міські сцени та натюрморти, працював в техніці літографії.

ТИМКОВ М. Ю.

«Весна», 1937 р.

картон, олія; 23,5 см x 29 см; підпис і дата знизу ліворуч

4 000 – 6 000

**Тимков Микола Юхимович
(1912-1993)**

Російський живописець-пейзажист. Народився неподалік м. Ростов-на-Дону (Росія). Навчався в Ростовському художньому училищі (1927-1930). У 1939 році закінчив Ленінградський інститут живопису, скульптури та архітектури. Навчався в майстерні І. Бродського. Член Санкт-Петербурзького Союзу художників (до 1992 року – Ленінградська організація Спілки художників РРФСР). Заслужений художник РРФСР (1987). Майстер пейзажного живопису, один із провідних художників ленінградської школи. Учасник виставок з 1929 року. Персональні виставки проходили в Санкт-Петербурзі (1947, 1976, 1993), Москві (1982), Ростові-на-Дону (1957), Сан-Франциско (1998, 2000, 2001), Аспені (1999), Нью-Йорку (1999, 2001), Скотсдейлі (2000), Палм-Біч (2000), Вейлі (2001), Вашингтоні (2001). Неодноразово експонувався на Все-союзних художніх виставках. Твори знаходяться в Державній Третьяковській галереї, Державному Російському музеї, в музеях і приватних зібраннях в Росії і за кордоном.

ЧЕРВЕНКА Е.

«Берези шумлять», I пол. XX ст.

картон, олія; 23 см x 35,5 см; підпис знизу ліворуч

2 000 – 3 000

**Червенка Ервін (Cherwenka Erwin)
(1887-1970)**

Український та польський живописець, майстер пейзажу та натюрморту. Народився у Чернівцях. Значну частину життя присвятив викладацькій діяльності. В 1913-1930 рр. викладав рисунок у Краківській гімназії, професор. Подорожував Україною, виконуючи численні малюнки із зображенням живописних куточків українських сіл та міст. Помер у Кракові. Роботи знаходяться в музеях Європи та приватних колекціях.

КРИЛОВ П. М.
«Жнива», II пол. XX ст.
 картон, олія; 41 см х 43,5 см; підпис знизу праворуч

6 000 – 8 000

Крилов Порфирій Микитович
(1902-1990)

Російський живописець, графік. Спочатку навчався в художній студії м. Тула (1918-1921) у Г.М. Шегалю, згодом – в Московських державних художньо-технічних майстернях (1921-1928) у О.О. Осмьоркіна, П.П. Кончаловського. З 1922 року працював у співавторстві з М.В. Купріяновим та М.О. Соколовим (творчий колектив «Кукринікси»). Побував в Італії, Болгарії, Франції. Член Академії мистецтв СРСР (1947), Народний художник СРСР (1958). У 1947-1949 рр. — член Президії Академії мистецтв СРСР. Твори знаходяться у Державній Третяковській галереї, Державному Російському музеї, галереї Уффіці у Флоренції (Galleria degli Uffizi). У Тулі відкрито меморіальний Будинок-музей П.М. Крилова.

КВЕТНИЙ М.

«Бузок в саду», 2010 р.

полотно, олія; 60 см x 80 см; підпис і дата знизу праворуч

1 500 – 2 000

**Кветний Максим
(1980 р.н.)**

Російський портретист, майстер пейзажу та натюрморту. Головний художник-оформлювач Ташкентського «Гігеля». Закінчив Ташкентське художнє училище ім. Бехзода (Бенькова), Ташкентський Інститут мистецтв і дизайну (відділення живопису). З 2000 року проживає в Німеччині, займається викладацькою діяльністю.

СОЙЕР Р.

«Натюрморт із статуеткою», 1926 р.

картон, олія; 38,5 см x 58,5 см; підпис і дата знизу праворуч

2 000 – 3 000

**Сойєр Рафаєль (Soyer Raphael)
(1899-1987)**

Російський і американський живописець. Народився в Тамбові (Росія). В 1912 році емігрував в США до своїх родичів. Оселившись з родиною в Нью-Йорку, Сойєр отримав художню освіту в Cooper Union (1914-1917, коледж з розвитку науки і мистецтва, Нью-Йорк), в Національній академії дизайну (1918-1922) і в Лізі студентів-художників (Art Students League). Викладав в Лізі студентів-художників, в Новій школі та Національній академії дизайну в Нью-Йорку. Написав декілька книг про роль мистецтва в житті людини. Картини художника знаходяться в музеях Нью-Йорка та приватних колекціях Америки, Австралії та Європи.

ВОЛОВИК Л.
«Дворик», сер. XX ст.
 полотно, олія; 33 см х 46 см; підпис знизу праворуч

4 000 – 6 000

Воловик Лазар (Lazare Volovick)
(1902-1977)

Живописець, художник театру та кіно. Народився у Кременчуці. Навчався у Харківській художній школі та Українській академії мистецтва у Києві. У 1920 році емігрував до Стамбулу. В 1921 році оселився в Парижі, де навчався в Академії Grande Chaumiere. З 1923 року мешкав у легендарній художній колонії «Вулик», поряд із Хаймом Сутіним, Марком Шагалом, Михаїлом Кикоїним, Пінхусом Кременем, Жаком Ліпшицем, іншими єврейськими художниками Паризької школи, поетом Блезом Сандраром. У цей період багато мандрував Францією. Писав портрети, оголену натуру, пейзажі, натюр-морти, сцени з театрального життя. Брав участь у групових виставках в галереях: La Licorne (1923, 1924), Café La Rotonde (1925), Aux Quatre Chemins (1926), D'Alignan (1931). У 1930-х рр. працював художником театру. У 1933-1935 рр. відвідав Англію, Бретань та Нормандію. У 1936 році відбулась персональна виставка митця у Нью-Йорку. Був одружений з балериною Лією Гжебіною, котру супроводжував у всіх її закордонних турне. Помер в Парижі.

МАВРО М.
«Краєвид», I пол. XX ст.
 картон, олія; 38 см х 46 см; підпис знизу ліворуч

5 000 – 7 000

Мавро Маня (Mavro Mania)
(1883-1969)

Живописець і графік. Народилася в Одесі, з 1910 року проживала в Парижі. Писала пейзажі, портрети і ню, займалася літографією і вітражем. Багато подорожувала Францією, Італією, Бельгією, працювала на о. Сицилія. У 1911–1914 рр. виставлялася в Салоні Спільки французьких художників, в 1921-1945 рр. (з перервами) – в Осінньому Салоні і Салоні Тюільрі. Провела персональні виставки в паризьких галереях «Feuillets d'art» (1919), «Georges Petit» (1924), «Galerie André» (1925), «Bernheim-Cadet» (1929), «Loup Blanc» (1930). Більшість творів художниці знаходиться в колекціях Франції.

ГЛЮКМАН Г. Ю.
«Манон Леско», II чв. XX ст.
 полотно, олія; 41,5 см x 29,5 см; підпис на звороті
 Експертний висновок Распопіної В.А.

10 000 – 15 000

Глюкман Григорій Юхимович
(1898-1973)

Живописець, графік. Народився в м. Вітебськ (Білорусія). Навчався в Московському училищі живопису, скульптури та архітектури (1917-1920). На початку 1920-х рр. емігрував, спочатку жив у Берліні, в 1923-1924 рр. – у Флоренції, з 1924 р. – у Парижі. В 1922 році вступив до Товариства «Веретено». Працював в галузі книжкової графіки (1920-і рр.). Ілюстрував книги для видавництва «La Pleiade». Писав портрети, побутові сцени, пейзажі. З 1925 року виставлявся в паризьких Салонах: Незалежних (1925-1928, 1930), Осінньому (з 1926), Тюільрі. У 1927 році брав участь у виставці «7 ілюстраторів» спільно з О. Бенуа, В. Шухаєвим, О. Алексєєвим та ін. Провів персональні виставки в Парижі в галереях «Druet» (1924), «de Frenne» (1929), «Van Leer» (1929), «С. Weil» (1930), «Bourgeat» (1932, 1934), «J. Charpentier» (1934), «J. Allard» (1935, 1937, 1939). Учасник виставки російського мистецтва в Парижі (1932). У 1937 році отримав золоту медаль на Міжнародній виставці в Парижі. З 1941 року жив в США. У 1955 році в паризькій галереї «Drouant-David» пройшла ретроспективна виставка його робіт. Твори знаходяться як в приватних колекціях, так і в колекціях багатьох європейських та американських музеїв, серед яких Люксембурзький музей і Музей Пті Пале в Парижі.

КАЦ М.

«В морі», 1989 р.

картон, олія; 51 см x 41 см; підпис і дата знизу праворуч

2 300 – 3 300

**Кац Моріс (Katz Morris)
(1932-2010)**

Відомий американський художник, впізнаваний комік та телеведучий. Народився на Галичині. З тринадцятирічного віку навчався в Мюнхенській Академії мистецтв. В 1949 році переїхав до США, влаштувався на роботу теслярем в майстерню. За життя зарекомендував себе як великий експериментатор. Під час роботи над своїм неопублікованим «Словником кольору» (Dictionary of Color) в 1956 році спробував працювати мастихіном, а не пензлями. За свою кар'єру створив більше 280 000 полотен (станом на лютий 2007 року). Двічі був віднесений до книги рекордів Гіннеса як найшвидший та найбільш плодовитий художник світу. Розробив власний метод «миттєвого мистецтва», що передбачав створення повноцінного полотна за неймовірно короткий час. Роботи художника користуються великою популярністю у всьому світі та знаходяться в кращих музеях та приватних колекціях.

БУРЛЮК Д. Д.

«Бухта в Позитано», 1950-і рр.

картон, олія; 34,9 см x 29,6 см; підпис знизу ліворуч

Експертний висновок бюро науково-технологічної експертизи «АРТ ЛАБ»

15 000 – 20 000

Бурлюк Давид Давидович
(1882-1967)

Український художник-футурист, поет, літературний і художній критик, видавець. Навчався у Казанській художній школі (1898-1899), Одеському художньому училищі (1899-1911), Мюнхенській Королівській Академії мистецтв (1902-1903, педагог — А. Ашбе (Anton A be)), в студії Ф. Кормона в Парижі (1904), Московському училищі живопису, скульптури та архітектури (1911-1914). Пройшовши періоди захоплення імпресіонізмом, неопримітивізмом та іншими модерними мистецькими течіями, став ідеологом російського футуризму як у живописі, так і в літературі. Член і експонент низки московських художніх об'єднань: «Ланка» (Київ), «Ослиний хвіст» (Москва), «Спілка молоді» (Санкт-Петербург). Один із організаторів об'єднання «Бубновий валет», засновник групи футуристів «Гілея». В 1920 році виїхав за кордон. Помер у Нью-Йорку, де відкрито меморіальний музей художника, в якому зберігається основна частина його творів.

ЕРДЕЛІ А. М.

«Квіти у вазі», 1940-і рр.

полотно, олія; 53 см x 48 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й.Бокшая

30 000 – 40 000

**Ерделі Адальберт Михайлович
(1891-1955)**

Український живописець, один із засновників закарпатської школи живопису. Народився в с. Загаття Закарпатської області. У 1915 році закінчив Будапештську Академію мистецтв (навчався у Імре Ревеса (Imre Revesz) та Бели Івані-Грюнвальда (Béla Iványi-Grünwald), удосконалювався у Тібора Земплені, Кароя Ференці, стажувався у Кекчеметській художній колонії (1916). В 1927 році разом з Й. Бокшаєм заснував художню школу в м. Ужгород, в 1931 р. – Товариство діячів образотворчих мистецтв у Підкарпатській Русі. Один із організаторів і перший голова Закарпатської організації Національної спілки художників України (член НСХУ з 1946 р.). З 1916 року жив у м. Мукачеве, в 1922-1926 рр. – в Мюнхені, з 1926 р. – в Ужгороді, в 1929-1931 рр. – в Парижі. Викладав малювання в мукачівській гімназії, учительській семінарії в Ужгороді, в 1945-1955 рр. – в Ужгородському училищі прикладного мистецтва. Серед його учнів – відомі закарпатські художники – А. Коцка, А. Борецький, Е. Контратович, Є. Кремницька, Ференц Семан.

БОКШАЙ Й. Й.

«Краєвид. Дерево над рікою», 1957р.

картон, олія; 45 см x 70 см; підпис і дата знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

20 000 – 30 000

**Бокшай Йосип Йосипович
(1891-1975)**

Живописець, педагог, один із основоположників сучасної школи живопису на Закарпатті. Автор численних пейзажів, натюрмортів, жанрових композицій, працював в галузі монументального живопису. Народився на Закарпатті. Художню освіту здобував в Угорській Академії мистецтв в Будапешті (1910-1914) в студії І. Ревеса (Imre Révész). Учасник Першої світової війни. З 1918 року працював в Ужгороді художником і педагогом. В 1930-х рр. відвідав Німеччину, Італію, Францію, Париж. Член Національної спілки художників України (1946), Член-кореспондент Академії мистецтв СРСР (1958), Заслужений діяч мистецтв України (1951), Народний художник України (1960), Народний художник СРСР (1963). Викладав у Художньо-промисловому училищі (1919-1945) в Ужгороді, Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва (1950-1956). Разом з А. Ерделі організував першу виставку закарпатських митців (1921), відкрив в Ужгороді приватну публічну художню школу (1927), був фундатором Закарпатського відділення Спілки художників України, Ужгородського художньо-промислового училища, Закарпатської обласної картинної галереї. Член-засновник Товариства Підкарпатської Русі. Персональні виставки: 1922, 1926, 1954, 1962, 1971, 1991 рр. – м. Ужгород; 1926, 1935 рр. – м. Прага (Чехія); 1954 – м. Львів; 1978 – м. Київ. Роботи знаходяться у найкращих музеях та приватних колекціях світу. Проте найбільше зібрання його творів – у фондах Закарпатського обласного художнього музею, названого у 1990 р. іменем Бокшая Й.Й.

ЕРДЕЛІ А. М.

«Сріблястий краєвид», 1940-і рр.

полотно, олія; 40 см х 60 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

24 000 – 30 000

**Ерделі Адальберт Михайлович
(1891-1955)**

Український живописець, один із засновників закарпатської школи живопису. Народився в с. Загаття Закарпатської області. У 1915 році закінчив Будапештську Академію мистецтв (навчався у Імре Ревеса (Imre Revesz) та Бели Івані-Грюнвальд (Béla Iványi-Grünwald), удосконалювався у Тібора Земплені, Кароя Ференці, стажувався у Кекчеметській художній колонії (1916). В 1927 році разом з Й. Бокшаєм заснував художню школу в м. Ужгород, в 1931 р. – Товариство діячів образотворчих мистецтв у Підкарпатській Русі. Один із організаторів і перший голова Закарпатської організації Національної спілки художників України (член НСХУ з 1946 р.). З 1916 року жив у м. Мукачеве, в 1922-1926 рр. – в Мюнхені, з 1926 р. – в Ужгороді, в 1929-1931 рр. – в Парижі. Викладав малювання в мукачівській гімназії, учительській семінарії в Ужгороді, в 1945-1955 рр. – в Ужгородському училищі прикладного мистецтва. Серед його учнів – відомі закарпатські художники – А. Коцка, А. Борецький, Е. Контратович, Є. Кремницька, Ференц Семан.

КОЛОСОВСЬКИЙ Г. С.
«Хмарне небо», II пол. XX ст.
 картон, олія; 45,5 см x 61,5 см; підпис знизу праворуч

1 500 – 2 000

Колосовський Георгій Сергійович
(1913-1988)

Український живописець та пейзажист. Народився в с. Первомайськ (Одеська область). Навчався в Одеській художній профшколі, в 1935 році закінчив Одеський державний художній інститут (педагоги О.О. Шовкуненко, П.Г. Волокидін). Після закінчення інституту викладав малювання і креслення в школі. В 1943 році познайомився з послідовником російського художника І.І. Левітана Л.В. Туржанським та пройшов відмінну школу живопису видатного майстра. У 1945 році переїхав до Запоріжжя. Брав участь у створенні Запорізького товариства художників та обласної організації Спілки художників УРСР. З 1945 року – член Спілки художників СРСР. Багаторазовий учасник обласних, республіканських та всесоюзних художніх виставок. Його учнями та послідовниками є такі запорізькі художники, як Акіншин, Гайдук, Коробов, Фомін, Чуйков, Смирнов. Роботи зберігаються в Запорізькому художньому музеї, інших музеях та приватних колекціях України.

КОНТРАТОВИЧ Е. Р.

«Весна. Біля колиски», 1970-і рр.

полотно, олія; 80 см x 120 см; підпис знизу ліворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

3 000 – 4 000

**Контратович Ернест Рудольфович
(1912-2009)**

Український живописець, один із засновників Закарпатської школи живопису. Народився у с. Кальна Розтока (Словаччина). У 1932 році закінчив публічну школу малювання в Ужгороді. Педагоги з фаху – Й. Бокшай, А. Ерделі. У 1932 році закінчив Ужгородську вчительську семінарію. Учасник художніх виставок з 1934 року: обласних, всеукраїнських, всесоюзних – з 1946 р., зарубіжних виставок і міжнародних пленерів – з 1968 р., міжнародних бієнале – з 1974 р. Член Національної Спілки художників України (1946). Народний художник України (1991). Нагороджений орденом Ярослава Мудрого. З 1968 року і кожні 5 років – ювілейні виставки в Ужгороді. У 2001 році відбулася ретроспективна виставка в Києві, в 2002 р. – ювілейна виставка на честь 90-ліття художника в Ужгороді. Жив і працював в Ужгороді.

СТРЕМСЬКИЙ О. І.
«Натюрморт», 1970-і рр.
 полотно, олія; 50 см x 40 см; підпис на звороті

1 300 – 2 000

Стремський Олександр Іванович
(1924-1997)

Український художник, представник кримської школи живопису. Працював переважно в жанрах пейзажу та натюр-морту. Народився в с. Новокубанське Краснодарського краю. Учасник Великої Вітчизняної війни. Після мобілізації працював на Далекому Сході учителем малювання в школі (1948-1953). У 1953 році переїхав в Ялту. Працював художником-оформлювачем в майстерні «Битпром» (1953-1960). З 1960 року – художник-оформлювач, а пізніше провідний художник-оформлювач Ялтинських художніх майстерень Художнього фонду УРСР. Член Спілки художників УРСР (1974). Навчався у Ф. Захарова, багато займався самоосвітою. Брав участь у міських, обласних та республіканських виставках. Жив і працював у Ялті. Роботи знаходяться в приватних колекціях України, Росії та інших країн.

КОЦКА А. А.

«Тюльпани», 1945 р.

картон, олія; 100 см x 70,5 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

20 000 – 25 000

Коцка Андрій Андрійович
(1911-1987)

Український живописець. Народився в м. Ужгород Закарпатської області. Навчався у Публічній школі малювання в Ужгороді (1927-1931, педагоги – А. Ерделі та Й. Бокшай), Академії образотворчого мистецтва у Римі на відділенні монументального мистецтва (1940-1942). Учасник художніх виставок з 1932 року. Член Національної Спілки художників України (1946). Заслужений діяч мистецтв України (1971). Народний художник УРСР (1982).

БОНЯ Г. В.
«Між небом і землею», 1970-і рр.
 полотно, олія; 65 см x 45 см; підпис знизу ліворуч

600 – 1 000

Боня Григорій Васильович
(1918-1989)

Український живописець. Працював у галузі станкового та монументального живопису, автор тематичних картин, пейзажів, портретів. Народився в с. Градизьк Полтавської області. Учасник Великої Вітчизняної війни. Навчався в Харківському художньому училищі (1936-1939), згодом – у Київському художньому інституті (1939-1950) у О. Шовкуненка, В. Костецького, Т. Яблонської. Учасник художніх виставок з 1947 року. Заслужений художник УРСР (1978). Жив і працював у Києві. Персональні виставки: м. Київ – 1980 р., м. Красноярськ – 1981 р.

СУХОРУКИХ А. І.

«Гліцинія», 1960-і рр.

полотно, олія; 75 см x 100 см; підпис знизу праворуч

2 500 – 3 500

Сухоруких Анатолій Іванович
(1935 р. н.)

Український живописець, пейзажист, майстер натюрморту. Народився в м. Новочеркаськ (Росія). Закінчив Кримське художнє училище ім. М. Самокиша (1960), Харківський художньо-промисловий інститут (1966, педагоги – О. Хмельницький, А. Константинопольський). З 1966 року живе в Севастополі, бере участь в міських, обласних, республіканських виставках. Член Національної спілки художників України (1973). З 1977 року – організатор і керівник щорічних Всеукраїнських «Севастопольських пленерів». Заслужений діяч мистецтв України (1998), Народний художник України (2009). В 2006 році нагороджений золотою медаллю Президіуму Академії мистецтв України. Твори зберігаються в Севастопольському художньому музеї, приватних колекціях в Україні та за її межами.

СТОЛЯРЕНКО П. К.

«Натюрморт із бузком», 1986 р.

картон, олія; 72 см х 91 см; підпис знизу ліворуч
Експертний висновок Цитовича В.І., Лугіної Л.М.

15 000 – 20 000

Столяренко Петро Кузьмич
(1925 р.н.)

Український живописець, пейзажист, майстер натюрморту. Народився в Криму. Навчався в студії образотворчого мистецтва при Феодосійській картинній галереї ім. І. Айвазовського у М. Барсамова. Багаторазовий учасник виставок в Японії, Іспанії, Канаді, Італії, США, Франції. Народний художник УРСР (1985). Живе і працює в Ялті. Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Національному музеї історії України, більше 50 робіт художника зберігаються в Національній картинній галереї ім. І. Айвазовського.

СИДОРУК В. Ф.
 «Пейзаж», II пол. XX ст.
 полотно, олія; 60 см x 80 см; підпис знизу ліворуч

4 000 – 6 000

Сидорук Володимир Федорович
 (1925-1997)

Український живописець, пейзажист. Народився в м. Ржищів Київської області. Навчався в Республіканській художній школі ім. Т. Шевченка (1939-1941). Його вчителями були І. Хворостецький (учень Ф. Кричевського) і Г. Кияченко. Після Другої світової війни художник переїхав до Івано-Франківська, де працював завідувачем декоративної майстерні та постановником Станіславського музично-драматичного театру ім. І. Франка. Оформив «Украдене щастя» І. Франка, «Тараса Бульбу» М. Гоголя, «Назара Стодолю» Т. Шевченка. В період 1948-1950 рр. написав ряд картин для літературно-меморіального музею М. Черемшини. Приймавши пропозицію стати членом Київського кооперативного товариства художників (1950), переїхав в м. Ірпінь (Київська область). Творчість митця представлена в трьох напрямках: створення полотен на замовлення музеїв і різних адміністративних установ, відтворення мотивів природи і архітектурних пам'яток, створення тематичних творів. Член Спілки художників України (1957), Заслужений художник України (1980). Полотна зберігаються у багатьох музеях України, приватних колекціях та за кордоном.

БОРТНІКОВ М. Ф.
 «Західний Крим», II пол. XX ст.
 картон, олія; 32,5 см x 87 см; підпис на звороті

1 000 – 1 500

Бортніков Микола Федорович
 (1916-1998)

Український пейзажист, портретист. Народився в м. Алмати (Казахстан). У 1936 році закінчив Ташкентський художній технікум, в 1950 році – Московський державний художній інститут ім. В.І. Сурікова (педагоги Д. Мочальський, Г. Рязський). Учасник обласних, республіканських, всесоюзних і міжнародних виставок з 1951 року. Ілюстрував і оформляв книги для видавництва України. У 1950-1953 рр. викладав в Сімферопольському художньому училищі. Член Союзу художників СРСР (1950), Заслужений художник України (1976). Жив і працював у Сімферополі. Роботи знаходяться в Сімферопольському художньому музеї, інших музейних та приватних зібраннях.

ШИШКО С. Ф.

«Весна», 1949 р.

**картон, олія; 25,7 см х 33,3 см; підпис і дата знизу праворуч
Експертний висновок Цитовича В.І., Лугіної Л.Н.**

10 000 – 15 000

**Шишко Сергій Федорович
(1911 – 1997)**

Український живописець, майстер пейзажу і натюрморту, автор ряду картин, присвячених мальовничим краєвидам Києва. Навчався у Київському художньому інституті (1929-1933) у Ф. Кричевського. В 1936-1943 рр. навчався в Інституті живопису, скульптури та архітектури Всеросійської Академії мистецтв. (педагоги – Б. Йогансон, О. Зайцев). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1960), Народний художник УРСР (1964), Народний художник СРСР (1974). В 1982 році отримав Державну премію ім. Т. Шевченка. Багаторазовий учасник всесоюзних і республіканських виставок. Жив і працював у Києві. Роботи представлені в багатьох музеях, зокрема, в Національному художньому музеї України, Сімферопольському, Сумському, Одеському, Чернігівському та інших художніх музеях, а також в приватних колекціях.

ГЛУЩЕНКО М. П.
«Квітучий сад», 1975 р.
 картон, олія; 86 см х 104 см; підпис знизу праворуч
 Експертний висновок Цитовича В.І.

35 000 – 50 000

Глущенко Микола Петрович
(1901-1977)

Український живописець. Народився у м. Новомосковськ Дніпропетровської області. У 1918 році закінчив комерційне училище в Юзівці (нині Донецьк). У 1920-1924 рр. навчався в Берлінській вищій школі образотворчих мистецтв у Шарлоттенбурзі. До 1936 року жив за кордоном: 1918-1925 рр. – в Берліні, 1925-1936 рр. – в Парижі. Спілкувався з Ельзою Тріоле, Луї Арагоном, Фернаном Леже, Пабло Пікассо, Анрі Матіссом. З 1944 року оселився у Києві. Професор Київського художнього інституту з 1939 року (нині Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури). Проживаючи в СРСР, як лояльний до влади художник, мав право на закордонні відрядження, подорожував Італією, Швейцарією.

ГЛУЩЕНКО М. П.

«Оголена біля водойми», III чв. XX ст.
картон, олія; 70 см x 49,5 см; підпис знизу праворуч
Експертний висновок Цитовича В.І., Лугіної Л.Н.

15 000 – 20 000

рією, Францією, Бельгією тощо. Із закордонних відряджень привозив пейзажні твори та ескізи. Відбулося близько 50 персональних виставок художника, брав участь у понад 200 групових художніх виставках. Народний художник України (1944). Лауреат Державної премії України ім. Т.Г. Шевченка (1972). Народний художник СРСР (1976). Твори представлені у музеях України, Росії, Франції, США, Канади й інших країн. За заповітом митця, 1250 його робіт були передані Міністерству культури УРСР.

ЗАХАРОВ Ф. З.
«Натюрморт із трояндами», 1980-і рр.
 картон, олія; 70 см x 49,5 см; підпис знизу ліворуч
 Експертний висновок Цитовича В.І.

5 000 – 7 000

Захаров Федір Захарович
(1919-1994)

Живописець, пейзажист, майстер натюрморту. Народився в с. Олександрівське Смоленської області (Росія). Навчався в Московському художньо-промисловому училищі ім. М.І. Калініна (1935-1941), Московському художньому інституті ім. В.І. Сурикова (1943-1950; педагоги – А. Лентулов, І. Чекмазов, С. Фаворський, Д. Мочальський, Р. Рязський). У 1950-1951 рр. викладав у Сімферопольському художньому училищі ім. М.С. Самокиша. Жив і працював у Сімферополі (1950-1953) та Ялті (з 1953). Учасник художніх виставок з 1953 року. У 1967 році отримав грамоту Президії Верховної ради УРСР «За участь в розвитку радянського образотворчого мистецтва». Нагороджений орденом «Знак пошани». Заслужений діяч мистецтв УРСР (1970), Народний художник УРСР (1978), лауреат Державної Премії УРСР ім. Т. Шевченка (1987), член Національної спілки художників України. Меморіальні виставки пам'яті Федора Захарова відбулись у Державній Третяковській галереї у Москві (2003), у Сімферополі (2004) та у Києві (2005). Роботи зберігаються у всіх провідних музеях України та зарубіжжя, найкращих приватних колекціях.

БІЗЮКОВ О. Т.

«На літньому лузі», 1985 р.

картон, олія; 48 см x 37 см; підпис і дата знизу праворуч
Експертний висновок Цитовича В.І., Тимченко Т.Р.

800 – 1 500

**Бізюков Онуфрій Терентійович
(1897-1986)**

Відомий український художник. Працював у жанрах натюрморту, пейзажу та портрету. Художню освіту здобував в Миргородській художньо-промисловій школі (1918), згодом – у Київському художньому інституті (1923-1930, педагог – М. Бойчук). Студентом брав участь в оформленні головного залу санаторію м. Одеса, працював над численними картинами, брав участь в оформленні Всеукраїнського музейного містечка на території Києво-Печерської Лаври (1926). В 1920-1931 рр. викладав в Київському художньому технікумі. В 1935 році заарештований як послідовник «реакційної школи бойчукізму» та засуджений до трьох років заслання у віддалені місцевості СРСР. Під час Другої світової війни воював на фронті, згодом повернувся до Києва. Учасник художніх виставок з 1917 року. Роботи знаходяться в багатьох музейних зібраннях, серед яких Національний художній музей України, Миколаївський обласний художній музей ім. В.В. Верещагіна та інших.

ЗАЦЕПІНА З. І.

**«Натюрморт із двома букетами», сер. XX ст.
полотно, олія; 110 см x 78 см; підпис знизу ліворуч
Експертний висновок Безкровного А.П., Бичко Т.А.**

3 000 – 4 000

**Зацепіна Зінаїда Іллівна
(1913-1986)**

Український живописець, автор жанрових картин, пейзажів та натюрмортів. Народилася в слободі Нова Калитва Воронезької області (Росія). Вчилася у Тамбовському художньому технікумі (1933-1936), Пензенському художньому училищі (1937-1939), Київському художньому інституті (1939-1948, педагоги – К. Єлева, О. Шовкуненко). Викладала в художніх навчальних закладах Пензи (1938-1939), Києва (1940-1941), Краснодару (1941-1942). Учасниця міських, республіканських, всесоюзних і міжнародних виставок з 1949 року. Персональні виставки пройшли в Індії (1959), Києві (1977) і Пензі (1979). З 1945 року жила і працювала в Києві. Дружина художника П. Сулименка. Твори зберігаються в музеях України та приватних колекціях.

ГЕРЦ Ю. Д.

«Ужгородський замок», 1980 р.

полотно, олія; 60 см x 80 см; підпис і дата знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшай

800 – 1 200

**Герц Юрій Дмитрович
(1931 р.н.)**

Український живописець, представник закарпатської школи живопису. Народився в с. Лохове Закарпатської області. У 1955 році закінчив живописне відділення Ужгородського училища прикладного мистецтва. Педагоги з фаху – Й. Бокшай, А. Ерделі, Ф. Манайло. Член Національної спілки художників України (1969, Закарпатська організація). Заслужений художник УРСР (1990). Лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка (1994). Народний художник України (2003). Учасник художніх виставок: обласних – з 1957 р., всеукраїнських – з 1967 р., закордонних – з 1977 р. З 1978 року – учасник міжнародних пленерів. Персональні виставки: м. Ужгород – 1981, 1992, 1997, 2000, 2001 рр., м. Требішов (Словаччина) – 1990 р., м. Мукачево – 1996 р. Твори зберігаються в кращих музеях та приватних колекціях.

КИСІЛЬ І. Г.
«На березі», 1970-і рр.
 полотно, олія; 60 см х 80 см; підпис знизу праворуч

1 200 – 2 200

Кисіль Іван Гордійович
(1896-1971)

Український живописець, графік, майстер декоративно-прикладного мистецтва. Народився на Київщині. Закінчив Київську художню школу (1918), Київський художній інститут (1919-1925, педагог – Ф.Кричевський). З 1924 року брав участь в художніх виставках. Був членом Асоціації художників Червоної України (1927-1931). Викладав у Київському художньому технікумі (1925-1931) та у Фотокінотехнікумі (1930-1932). Роботи представлені у Національному музеї історії України, Канівському музеї-заповіднику Т.Г. Шевченка, Чернігівському літературно-меморіальному музеї М. Коцюбинського.

ОЛЬХОВ В. М.

«Осінь», 1981 р.

картон, олія; 49 см x 78 см; підпис і дата знизу праворуч

600 – 1 000

**Ольхов Володимир Миколайович
(1956 р.н.)**

Український живописець, графік. Освіту здобував у Кримському художньому училищі ім. М. Самокиша, де навчався у Заслуженого художника України Л. Балкінда. Член Національної спілки художників України. Учасник республіканських та всеукраїнських виставок. Картини зберігаються в приватних колекціях України, Росії, Німеччини, Польщі, Бельгії, Нідерландів, Туреччини, США, Японії.

МАНАЙЛО Ф. Ф.

«Квітучі каштани», 1960-і рр.

папір на картоні, змішана техніка, фанера; 73,5 см x 101,5 см; підпис знизу ліворуч
Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

18 000 – 22 000

**Манайло Федір Федорович
(1910-1978)**

Український живописець, батько художника І. Манайла. Працював у галузі станкового та монументального живопису, автор пейзажів, натюрмортів та сюжетних композицій. Народився в с. Іванівці Мукачівського району Закарпатської області. У 1928-1934 рр. навчався у Вищій художньо-промисловій школі в Празі у В.Г. Бруннера (Vratislav Hugo Brunner) та Зденека Кратохвіла. В 1930 році здійснив подорож Францією, відвідав Париж, Марсель, Ліон. Викладав малювання в сільській школі в Іванівцях (1937), декоративне мистецтво в Ужгородській ремісничій школі (1937-1945). Жив та працював в Ужгороді (з 1937 р.). Працював головним художником закарпатського обласного Будинку народної творчості (з 1947), був вибраний головою управління Закарпатської організації союзу художників УРСР, входив до складу творчої групи в будинку творчості ім. Коровіна в Гурзуфі (1963). Займався вивченням фольклору, етнографії, побуту Закарпаття. Один із засновників, заступник директора по науковій роботі і викладач Ужгородського художньо-промислового училища (1946-1955). Заступник директора Закарпатської картинної галереї в Ужгороді (з 1947). Один з ініціаторів створення Закарпатського

МАНАЙЛО Ф. Ф.

«Лісовий потік», 1960-і рр.

картон, олія; 33 см x 38,4 см; підпис знизу ліворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

3 000 – 4 000

музею народної архітектури і побуту в Ужгороді (1965). Як художник-консультант брав участь в зйомках кінофільму С.Й. Параджанова «Тіні забутих предків» (1964; Кіностудія ім. О. Довженка). Член Національної Спілки художників України (1946). Народний художник України (1977). Експонент республіканських українських художніх виставок (1945, 1947, 1949, 1957, 1958) в Києві; обласних виставок образотворчого мистецтва Закарпаття (1946, 1950, 1952, 1954, 1955, 1956) в Ужгороді, Києві, Москві; Всесоюзної художньої виставки (1957) в Москві. Провів персональні виставки в Ужгороді (1961) і Києві (1962). Його картини експонувалися на виставці закарпатських художників у Празі (1933). Роботи знаходяться в найкращих музеях України та приватних колекціях в усьому світі.

ШОЛТЕС З. І.

«Натюрморт із тюльпанами та бузком», 1960-і рр.
картон, олія; 70 см х 49 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

3 500 – 4 500

Шолтес Золтан Іванович (1909-1990)

Український живописець, майстер реалістичного пейзажу, один із талановитіших послідовників реалістичної традиції закарпатської школи живопису. Народився в с. Перекопа (Чехословаччина). В 1933 році закінчив Ужгородську художню школу, навчався у Й. Бокшая і А. Ерделі. Був першим випускником цієї школи разом з А. Коцкою, Е. Контратовичем, А. Борецьким. Після закінчення Ужгородської греко-католицької богословської семінарії (1929-1933) висвятився на священника. Продовжував займатися живописом. З 1945 року – постійний учасник республіканських та всесоюзних художніх виставок. У 1946 році разом із своїми колегами стає засновником Закарпатського відділення Спілки художників України. В 1965-1972 рр. головував в художній раді Художнього фонду Союзу художників УРСР. Заслужений художник України (1975). Нагороджений за внесок в образотворче мистецтво Закарпаття двома Почесними грамотами Президії Верховної Ради УРСР. Багато років товаришував з Ф. Манайлом, Г. Глюком, Л. Чічаном, Т. Яблонською, М. Глуценком, С. Шишком, В. Касяном та Р. Кентом. Твори зберігаються в музеях України, Японії, Канади, Словаччини, Чехії, Угорщини, Румунії, Польщі, Німеччини, Голландії.

ЗОРЯ Г. Д.
«Квітучий сад», II пол. XX ст.
картон, олія; 87 см x 105 см; підпис знизу праворуч

3 500 – 4 500

Зоря Галина Денисівна
(1915-2002)

Українська художниця, живописець, майстер натюрморту. Народилася в м. Єнакієво Донецької області. В 1932-1933 навчалась в КХІ у М. Бойчука, 1945-1946 – у П. Волокидіна та О. Шовкуненка. Учасниця художніх виставок з 1947 року. Дружина художника П. Сльоти. Жила та працювала в Києві. Роботи знаходяться в музеях та приватних колекціях України.

ШАПОВАЛОВ С. Г.
«Натюрморт», II пол. XX ст.
 полотно, олія; 70,5 см x 75,5 см; підпис знизу праворуч

1 500 – 2 000

Шапвалов Сергій Гаврилович
(1943 р.н.)

Український живописець, пейзажист, майстер натюрморту. Народився в с. Ингуло-Кам'янка Кіровоградської області. Початкову художню освіту отримав в Олександрійському педагогічному училищі (1962). У 1974 році закінчив живописний факультет Київського державного художнього інституту. Займався в майстернях В. Шаталіна та В. Гуріна. Член Національної спілки художників України (1989), лауреат обласної премії у сфері образотворчого мистецтва та мистецтвознавства ім. О. Осьмьоркіна (2006). Заслужений художник України (2008). Учасник зарубіжних комерційних виставок («Нью-Йорк, Інтер-Експо 2002» — США; «Русский дом» — Німеччина, 2003). У 2004 році відбулася персональна виставка художника в м. Гвадалахра (Іспанія). Близько 10 персональних виставок було організовано в Кіровограді. Роботи знаходяться в музеях та приватних колекціях України, Іспанії, США, Ізраїлю. Значна частина творів митця закуплена Міністерством культури України.

СЕМАН Ф.
«Композиція. Квіти», кін. XX ст.
 полотно, олія; 68 см x 47,5 см; підпис знизу праворуч
 Робота опублікована в «Каталозі виставки творів Семана Ференца
 Закарпатського обласного музею ім. Й. Бокшая»

4 000 – 6 000

Семан Ференц (OCSI)
(1937-2004)

Український живописець, авангардист, майстер натюрморту і психологічного портрету. Народився в Ужгороді, за походженням – угорець. В 1953-1958 рр. навчався в Ужгородському державному художньо-промисловому училищі (1953-1958), один з найталановитіших учнів А. Ерделі та Ф. Манайла. Як вільний слухач відвідував заняття у Тамліннському художньому інституті (1958-1960). Товаришував з С. Параджановим. У 1965 році на запрошення Т. Яблонської взяв участь в роботі творчої групи в м. Седнів. З 1962 року брав участь в обласних художніх виставках. В 1968 році йому вдалося провести персональну виставку художніх творів. В 1990-х рр. було організовано ряд персональних виставок в Ужгороді, Києві та Московській області. Лауреат Міжнародної премії ім. Ш. Гомоші (1991). Творче ім'я – Ocsi (в перекладі з угорської – молодший брат).

МАЛЬЦЕВ М. О.
«Вид на фортецю», 1995 р.
 полотно, олія; 49 см x 77 см; підпис і дата знизу ліворуч

800 – 1 200

Мальцев Микола Олександрович
(1924 р.н.)

Український художник. Народився в м. Іркутськ (Росія). Закінчив Харківське художнє училище (1955, педагоги – П. Шигимага, А. Константинопольський, М. Сліпченко). Член Житомирського товариства художників (1955), Житомирської організації Спілки художників України (1972). Учасник художніх виставок з 1967 року. Заслужений художник України (1983). Автор портретів, пейзажів і натюрмортів. Живе і працює в Житомирі. Твори зберігаються у фондах Міністерства культури України, приватних колекціях в Україні та Росії.

БАЗИЛІВ М. І.
«Літній день», II пол. XX ст.
 картон, олія; 34 см x 47 см; підпис знизу праворуч

700 – 1 000

Базилів Микола Іванович
(1914-1988)

Український живописець і графік. Працював у жанрах плаката, портрету, пейзажу. Народився в м. Юзівка (тепер м. Донецьк). Художню освіту здобував у Київському художньому інституті (1931-1940). Його педагогами були відомі художники Федір Кричевський та Карпо Трохименко. Учасник Другої світової війни, нагороджений бойовими та державними нагородами. Учасник обласних, республіканських та всесоюзних художніх виставок з 1945 року. Жив та працював у Києві. Твори зберігаються в Національному історичному музеї, Львівському художньому музеї.

ЧЕГОДАР В. Д.

«Осінь на винограднику», 1973 р.

картон, олія; 58,5 см x 50 см; підпис і дата знизу по центру

2 500 – 3 500

**Чегодар Василь Дмитрович
(1918-1989)**

Український живописець, майстер пейзажу і натюрморту. Народився с. Червоний Яр (Одеська область). Закінчив Пермське художнє училище (1939). З 1941 року навчався в Київському державному художньому інституті у С. Григор'єва, Ф. Міхеєва, Є. Шуйського. Жив і працював у Києві. Персональні виставки відбулися у Києві в 1946, 1962 і 1982 роках. Картини зберігаються в музеях та приватних зібраннях України, Росії, Європи.

ГАЙДУК В. К.

«Бузок та тюльпани», 1980 р.

картон, олія; 61 см х 73,5 см; підпис і дата знизу праворуч

800 – 1 200

**Гайдук Віктор Кирилович
(1926-1992)**

Український живописець, автор пейзажів та натюрмортів. Народився в м. Запоріжжя. У 1951-1957 рр. навчався в студії Запорізького товариства художників у відомого українського художника Георгія Колосовського. Учасник художніх виставок: обласних – з 1953 р., республіканських та всесоюзних – з 1963 р. Член Національної спілки художників України (1963). Провідним жанром творчості є ліричний та індустріальний пейзаж. Твори зберігаються в Запорізькому обласному художньому музеї та приватних колекціях.

ЦВЕТКОВА В. П.

«Портрет мого собачки Фантика», 1998 р.
 полотно, олія; 40 см x 50 см; підпис знизу праворуч
 Експертний висновок Рижової О.
 Експертний висновок Распоїної В.А.

4 000 – 6 000

**Цветкова Валентина Петрівна
 (1917-2007)**

Український живописець, представниця кримської школи живопису. Працювала в галузі станкового живопису, переважно, в жанрі натюрморту. Народилася в м. Астрахань (Росія). Закінчила Астраханське художнє училище (1935). Член Спілки художників України (1960, Ялтинська організація). Заслужений художник УРСР (1985). Народний художник України (2001). Нагороджена орденом Св. Княгині Ольги (2007). Жила та працювала в Ялті. Понад 20 персональних виставок проведено у місті Ялта, картини експонувалися у Канаді, США, Болгарії, Угорщині, Чехії, Японії.

ЦВЕТКОВА В. П.
«Ялтинські троянди», 2005 р.
полотно, олія; 100 см x 70 см; підпис знизу ліворуч
Експертний висновок Цитовича В.І.

10 000 – 15 000

МАКСИМЕНКО М. А.

«Гілка квітучої яблуні», поч. 2000-х рр.

картон, акрил; 84 см x 100 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

8 000 – 10 000

Максименко Микола Антонович

(1924 р.н.)

Український живописець, майстер пейзажу і натюрморту. Народився в с. Яроповичі Житомирської області. У 1941-1942 рр. вчився в художній студії в Магнітогорську у Б. Дегтярьова та І. Грабаря. Член Спілки художників СРСР з 1960 року. Народний художник України (1994). Лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка (1994). Живе і працює в Житомирі.

МОРДОВЕЦЬ А. М.
«Вечір у Карпатах», 1997 р.
 картон, олія; 70 см х 56 см; підпис і дата знизу праворуч

600 – 1 000

Мордовець Андрій Микитович
(1918-2006)

Український живописець. Автор творів історичного жанру та пейзажів. Народився в Сумській області. Початкову художню освіту здобував в Харківському художньому училищі (навчався в майстерні В. Коробинського). Закінчити заклад завадила війна. У вільний час між боями робив етюди та малюнки. В 1951 році закінчив Ленінградський художній інститут ім. І. Рєпіна (педагоги – Р. Френц, Б. Ольховський, І. Сорокін). Жив та працював в Чернігові. З 1961 року – постійний учасник республіканських та обласних виставок. Лауреат обласної премії ім. М. Коцюбинського (1993). Заслужений художник України (2006).

НЕПІЙПИВО В. Г.

«Зимовий пейзаж із церквою», 1977 р.

полотно, олія; 63,5 см x 80,5; підпис і дата знизу ліворуч

Експертний висновок Безкровного А.П., Бичко Т.А.

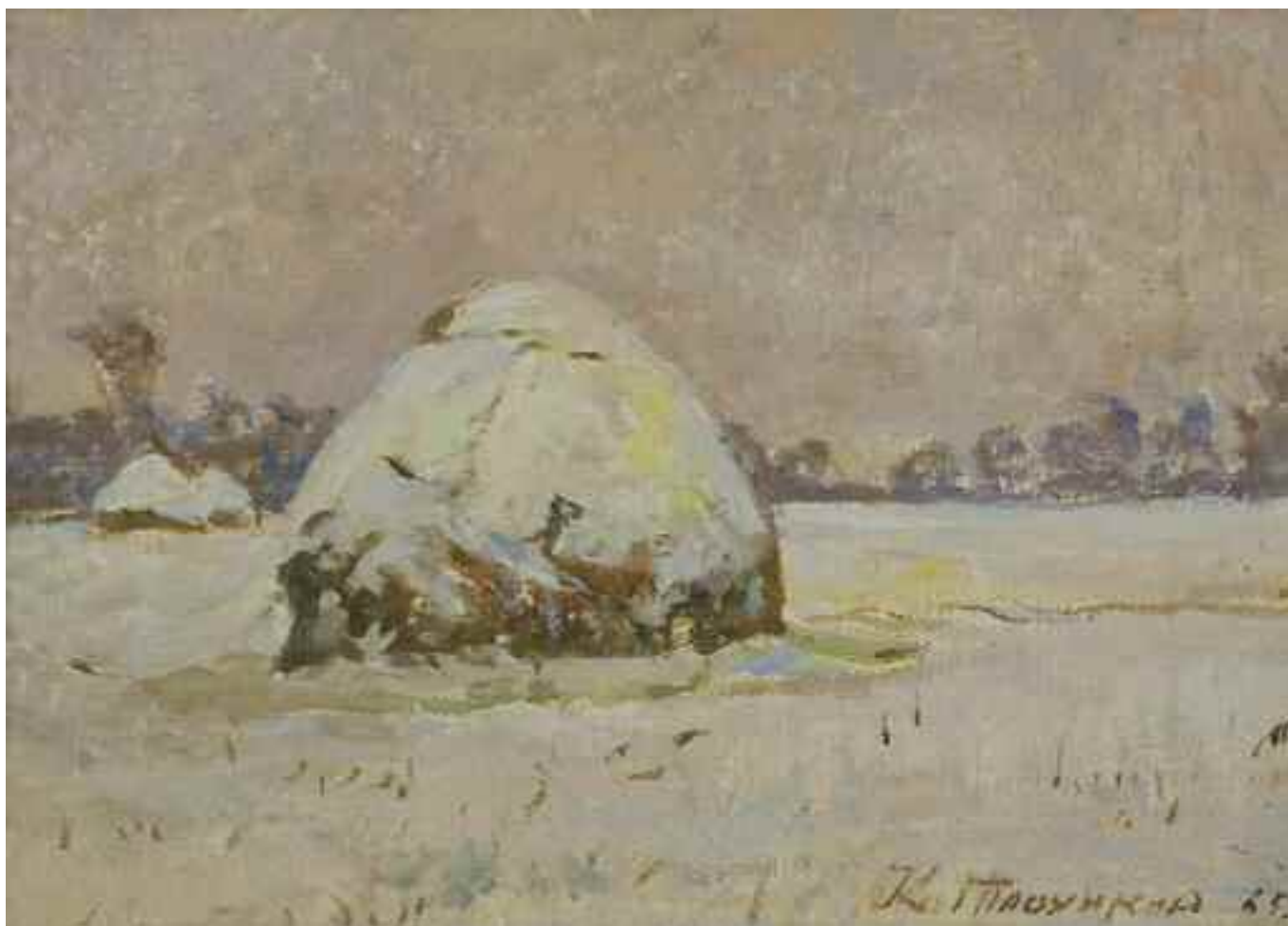
Експертний висновок Распоіної В.А.

4 000 – 6 000

**Непийпиво Василь Гнатович
(1916-2007)**

Український живописець, графік. Народився в с. Кам'янка Полтавської губернії (тепер Диканського району Полтавської області). Вчився в Харківській художній студії. Брав участь у республіканських, всесоюзних, міжнародних виставках (з 1951 р.). Народний художник УРСР (1982). Нагороджений орденом Червоної зірки та медалями. Одна з найпопулярніших тем в творчості художника – пейзажі з видами українських сіл. Роботи художника знаходяться в музеях України, користуються попитом у колекціонерів.

ТРОХИМЕНКО К. Д.
«Останній сніг», 1965 р.
 полотно, олія; 25,5 см x 35 см; підпис і дата знизу праворуч
 На звороті дарчий напис Трохименка К.Д.

800 – 1 200

Трохименко Карпо Дем'янович
(1885-1979)

Український живописець, автор жанрових та історичних полотен. Початкову художню освіту здобував в іконописно-іконостасній майстерні у Києві. Навчався в Київському художньому училищі (1902-1910, педагоги – М. Пимоненко, І. Селезньов, Г. Дяченко, О. Мурашко), Московському училищі живопису, скульптури та архітектури. За рекомендацією Московського училища без іспитів вступив до Петербурзької Академії мистецтв (займався у майстерні батального живопису академіка М. Самокиша). В 1918 році працював у Києві в Комісії охорони пам'яток старовини і мистецтва. В 1928-1931 рр. – член і секретар Асоціації художників Червоної України. З 1933 року викладав в Київському художньому інституті (професор батального та історичного живопису). Перебував на посаді заступника голови Мистецької ради Міністерства народної освіти. Дбав про мистецьке виховання дітей, організовуючи виставки дитячої творчості. В 1969 році отримав премію ім. Т.Г. Шевченка.

КАШШАЙ А. М.

«Карпатське село», II пол. XX ст.

полотно, олія; 55,5 см x 60,5 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

2 500 – 3 500

**Кашшай Антон Михайлович
(1921-1992)**

Український живописець, пейзажист. Народився в с. Дубринич Закарпатської області. Навчався в Ужгородській державній гімназії (1929-1939) у Й. Бокшая, А. Ерделі. Член Союзу художників Закарпатської області (1946), Союзу Радянських художників України (1951). З 1945 року працював директором художньо-виробничого комбінату художнього фонду УРСР. У 1947 році звільняється з посади директора комбінату і займається лише живописом. На початку 1950-х рр. створює полотна, які піднімають його ім'я на рівень видатних майстрів того часу. Персональні виставки: 1982 р. – м. Ужгород, 1984 р. – м. Будапешт (Угорщина), 2001 р. – м. Мукачеве. Твори закуплені Дирекцією виставок Національної Спілки художників України, Дирекцією виставок Спілки художників СРСР, зберігаються у багатьох музеях України, а відоме полотно «Сонячний день» – у Державній Третьяковській галереї у Москві.

КОБИЛЕНКОВ М. В.
«Дорога край села», кін. ХХ ст.
 полотно, олія; 68,5 см x 100 см; підпис на звороті

900 – 1 400

Кобилєнков Михайло Васильович
(1922-2002)

Український живописець, пейзажист, майстер натюрморту і жанрової картини. Народився в с. Ахмат Саратовської області (Росія). Учасник Другої світової війни, нагороджений орденами та медалями. В 1952 році закінчив Харківський художній інститут (педагоги – В. Яценко, О. Кокель, Й. Бокшай). В 1952 році отримав премію Спілки художників СРСР. Займав посаду викладача, а згодом директора Севастопольської дитячої художньої школи (1967-1970), працював директором Севастопольського художнього музею ім. М.П. Крошицького (1970-1975). Член Національної спілки художників України (1958). Учасник художніх виставок з 1953 року. Жив та працював у Севастополі. В 1956 році разом із закарпатськими художниками брав участь у виставці, яка проходила у Третяковській галереї. Роботи зберігаються в музейних і приватних колекціях України.

БОРЕЦЬКИЙ А. А.

«Осінній день», 1970-і рр.

картон, олія; 34 см x 38,5 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

2 000 – 3 000

**Борецький Адальберт Адальбертович
(1919-1990)**

Український та словацький живописець. Працював переважно в галузі жанрового і пейзажного живопису, а також станкової графіки. Народився в с. Убля (Словаччина). Навчався в Публічній школі малювання в Ужгороді (1927-1931) у А. Ерделі. У 1930-х рр. увійшов до складу Товариства діячів образотворчих мистецтв Підкарпатської Русі. У 1946-1948 рр. – викладач Ужгородського художньо-промислового училища. Член Національної спілки художників України (1946). Активний учасник художніх виставок з 1933 року. З 1961 р. – жив та працював у м. Кошице (Словаччина). Персональна виставка: 1980 р. – м. Пряшів (Словаччина).

БОРЕЦЬКИЙ А. А.

«Натюрморт», 1980-і рр.

картон, олія; 60 см х 40,5 см; підпис знизу праворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

4 000 – 6 000

ЗАРЕЦЬКИЙ В. І.
«Лісова мавка», 1980-і рр.
картон, темпера; 68,5 см x 55 см; підпис знизу ліворуч
Експертний висновок Д. Горбачова

3 500 – 5 000

Зарецький Віктор Іванович
(1925-1990)

Український живописець, майстер пейзажу та жанрової картини, український модерніст. Працював у галузі станкового та монументального живопису. Народився в м. Білопілля Сумської області. Де який час жив у м. Обідімо під Тулою. У Тулі брав приватні уроки у живописця Л.М. Орехова. У 1946 році вступив до художньої школи при Київському художньому інституті (педагог – К.М. Єлева). В 1947-1953 рр. навчався в Київському художньому інституті, де його педагогом був С.О. Григор'єв. Після закінчення інституту залишився в ньому викладати. Чоловік Ами Горської. Разом із дружиною був одним із лідерів шістдесятницького руху. У 1955 році переїхав на Донеччину. З 1963 року — голова Київського клубу творчої молоді. В 1970-1977 рр. брав участь в оформленні театрів в Івано-Франківську, Сімферополі, Сумах. Оформляв зали для прийомів консульств НДР, Чехословаччини і Польщі у Києві. Був у відрядженні «Владивосток — Сахалін» від СХУ, звідки привіз 60 малюнків та велику кількість творчих задумів. В 1978 році відкрив власну художню студію. Розробив оригінальну педагогічну систему — «Роздуми біля полотна», текст якої вперше опублікував його син О.В. Зарецький. В 1980 році оселився в Конча-Заспі під Києвом, де прожив останні 10 років. У 1989 році друзі художника влаштували виставку у Київському домі вчених, 29 робіт було закуплено на аукціон Крісті. Лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка (1994). Українська Академія мистецтва та Спілка художників України встановили премію ім. В. Зарецького для молодих художників. Твори знаходяться в музеях України та світу.

ЕГОРОВ Б. К.
«Натюрморт із фруктами», II пол. XX ст.
 полотно, олія; 39,5 см x 59,5 см; підпис знизу ліворуч

1 000 – 1 500

Егоров Борис Кузьмич
(1925 р.н.)

Український живописець, пейзажист. Народився в с. Знамянка Кіровоградської області. Навчався в Одеському художньому училищі (1945-1950, педагоги – М. Шелюто, М. Тодоров). В 1950-х рр. познайомився та потоваришував з онукою та правнукою Т.Шевченка, які згодом надихнули його на написання полотен на шевченківську тематику. Член Національного союзу художників України, ветеран війни. Експонент художніх виставок з 1950 року. Живе і працює в Запоріжжі. Художник має великий творчий доробок – більше 150 робіт знаходяться в Державному художньому фонді України.

ЗОРКО Ю. В.
«Теплий день», II пол. XX ст.
 полотно, олія; 60 см x 55 см; підпис знизу праворуч

1 000 – 1 500

Зорко Юрій Валентинович
(1937 р.н.)

Український живописець. Народився в с. Роздольне Приморського краю (Росія). Закінчив Донецьку школу художників-оформлювачів (педагоги – В. Гладкий, Б. Сташевський). Член Національної спілки художників України (1971). Учасник міжнародних, всесоюзних та обласних виставок. З 1999 року – організатор і керівник творчої групи «Донецький пленер». Народний художник України. Працював у всесоюзних та республіканських творчих групах акварелістів, учасник всеукраїнських аукціонів живопису галереї «L-ART» (2001, 2002). Член правління ДОНСХУ (1986-1991, 1995-теперішній час). Нагороджений дипломом лауреата міжнародного конкурсу «Пленер-99», почесними грамотами Міністерства культури Комі АРСР, Міністерства культури і туризму України, Національної спілки художників України, пам'ятною медаллю НСХУ «Меморіал А. Куїнджі» та іншими відзнаками. Твори знаходяться у музеях України, Росії, Білорусії, в галереях та приватних колекціях України та світу.

ПАВЛЮК А. Г.

«За хмизом», 1979 р.

полотно, олія; 80 см x 100 см; підпис і дата знизу праворуч

2 200 – 3 200

Павлюк Аркадій Григорович
(1925 р.н.)

Український живописець, графік, скульптор. Народився в м. Київ. Член Вінницької спілки художників з 1980 року. Член Національної Спілки художників України (1993). Закінчив Одеське художнє училище ім. М.Б. Грекова (1951), Харківський державний художній інститут (1958, живописний факультет). Учасник обласних, республіканських та міжнародних виставок. Автор пейзажів та жанрових сцен. Ветеран Великої Вітчизняної війни. Роботи знаходяться в музеях та приватних колекціях України.

НЕЛЕДВА Г. О.

«Ставок восени», II пол. XX ст.

полотно, олія; 70 см x 89,5 см; підпис знизу ліворуч

1 500 – 2 000

**Неледва Галина Олександрівна
(1938 р.н.)**

Українська художниця. Народилася в Дніпропетровську. Художню освіту здобувала в Київському художньому інституті на факультеті живопису (1957-1959). Педагоги з фаху – К. Трохименко, М. Хмелько, І. Штільман. Проходила стажування в Парижі. Постійний учасник республіканських, всесоюзних і зарубіжних виставок (з 1959 р.). Член Союзу художників України (1963). Отримала срібну медаль на виставці «Спорт в мистецтві» (1968), Премію Союзу художників СРСР за кращу роботу року (1972), Медаль Союзу художників за серію портретів (1979), Першу премію на конкурсі «Живопис України» (1988, Київ), Премію Союзу художників на конкурсі «Живопис СРСР» (1989, Москва). Учасник біенале у Венеції (1982, 1984). Ряд картин написано в співавторстві зі своїм чоловіком – художником Рудихом Віктором Івановичем. У 1989 році присвоєно звання Заслуженого художника України. Роботи знаходяться в Третяковській галереї, Музеї українського мистецтва, Музеї російського мистецтва, Державному музеї мистецтв Грузії, Музеї Петера Людвіга (Кельн, Німеччина), регіональних музеях і приватних колекціях України та інших країн.

ГЛЮК Г. М.

«Гірський краєвид з полонинами», 1967 р.
полотно, олія; 84 см x 98 см; підпис і дата знизу праворуч

7 000 – 10 000

**Глюк Гаврило Мартинович
(1912-1983)**

Український живописець, графік. Працював у жанрах портрета, пейзажу, тематичної картини. Народився в м. Сигіт (Румунія). Навчався в Будапештському художньо-промисловому училищі (1928-1931), Будапештській Академії мистецтв (1931-1933, педагоги – Мано Вестроці (Manó Vesztrócsy), Іштван Сьоні (Szönyi István), Кишинівському художньому училищі (1940-1941). Член Спілки художників Молдови (1947). В 1947 році переїхав на Закарпаття, жив та працював в Ужгороді, крім живопису займався графікою. Член Національної спілки художників УРСР (1954, Закарпатська організація). Заслужений діяч мистецтв України (1968). У 1958 році отримав велику срібну медаль на всесвітній виставці в Брюсселі. Учасник обласних, всеукраїнських, всесоюзних та всесвітніх виставок з 1946 року. Персональні виставки: м. Ужгород – 1963, 1975, 1982 рр., м. Київ – 1964, м. Харків – 1964. Твори представлені в музеях України та зарубіжжя, кращих приватних колекціях.

КОНОВАЛЮК Ф. З.

«Осінь», 1961 р.

картон, олія; 40 см х 60 см, підпис і дата знизу праворуч

1 800 – 2 800

**Коновалюк Федір Зотикович (Зотович)
(1890-1984)**

Український живописець. Народився в с. Калівка Вінницької області. Навчався в Лаврській іконописній майстерні (1903-1909), Київському художньому училищі (1911-1915), Петербурзькій Академії мистецтв (1915-1917), Київському художньому інституті (1925-1927). Його педагогами за роки навчання були відомі художники: Ф. Кричевський, В. Сонін, І. Їжакевич, В. Менк, О. Мурашко, В. Маяковський. У 1900-1910 рр. брав участь в розписах церков Києва і Катеринослава (тепер Дніпропетровськ). Разом з І. Їжакевичем ілюстрував твори класичної української літератури. Жив і працював в Києві. Брав участь у виставках Київського товариства художників (1918), Асоціації художників Червоної України (1927, 1928). Експонував свої твори на групових виставках «По селах, містечках і містах України» (1926) в Києві, пересувній Всеукраїнській ювілейній виставці, присвяченій 10-річчю Жовтневої революції (1927), 1-й пересувній виставці на правобережній Україні (1929) в Ромнах (Полтавської області) та інших. Колекція робіт Коновалюка, що налічує 138 полотен, була подарована Вінницькому художньому музею вдовою художника Тamarою Іванівною Мороз-Коновалюк. Найкращі твори зберігаються в музеях та приватних колекціях України, зокрема, у Державному музеї українського образотворчого мистецтва, в Київському музеї Т.Г. Шевченка, у Вінницькому медичному університеті та в художньому музеї Центру культурології Вінницького національного технічного університету.

ЖУГАН В. О.

«Весна», 1974 р.

полотно, олія; 50 см x 80 см; підпис знизу праворуч

1 200 – 2 200

Жуган Володимир Олександрович
(1926-2008)

Український живописець, пейзажист. Вчився в Дніпропетровському художньому училищі (1946-1951) у М. Паніна, М. Погребняка. Значний вплив на його формування як художника справила творчість Народного художника України Г.Г. Чернявського. Учасник обласних (з 1954), загальноукраїнських (з 1960), всесоюзних (з 1961) виставок. Член Спілки художників України (1964). Заслужений художник України (2005). Жив та працював у Дніпропетровську. Роботи зберігаються в Дніпропетровському художньому музеї, Дніпропетровському історичному музеї, Дніпродзержинському історичному музеї, Донецькому художньому музеї, Кам'янець-Подільському краєзнавчому музеї, Арт-галереї ім. В.О. Жугана в Дніпропетровську, Галереї Чемберс (The Chambers Gallery) в Лондоні.

ГЛУЩЕНКО О. М.
«Вид на Дніпро» , II пол.ХХ ст.
полотно, олія; 79 см x 98,5 см; підпис знизу праворуч

3 000 – 4 000

Глущенко Олександр Миколайович
(1938-1999)

Український живописець, пейзажист, син видатного українського живописця Миколи Глуценка. Навчався в Київському художньому інституті (1957-1962, нині Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури). Жив та працював в Києві.

КАЛАЦЮК Я. О.

«Натюрморт із квітами та фруктами», II пол. XX ст.
картон, олія; 44,5 см x 35 см; підпис на звороті

500 – 800

**Калаціук Яків Олексійович
(1913-1995)**

Український живописець, автор пейзажів, натюрмортів та жанрових сцен. Відомий своїми полотнами із зображенням сільських краєвидів та особливо теплою колористикою робіт. Жив у м. Ірпінь (Київська область). Викладав у Дніпропетровському художньому училищі. Серед його учнів – відомий український художник Василь Олександрович Попель. Роботи знаходяться в Хмельницькому обласному художньому музеї, інших музеях України та приватних колекціях.

ШУТЄВ І. М.

«Карпати», II пол. XX ст.

полотно, олія; 69,5 см x 80 см; підпис знизу ліворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшай

1 800 – 3 000

Шутєв Іван Михайлович
(1933 р.н.)

Український живописець, пейзажист. Народився в м. Ужгород Закарпатської області. В 1955 році закінчив живописне відділення Ужгородського училища прикладного мистецтва. Його викладачами були відомі закарпатські художники Й. Бокшай, А. Ерделі, В. Берез. Член Національної спілки художників України (1962, Закарпатська організація), Заслужений художник УРСР (1975), Народний художник України (2004). Учасник обласних художніх виставок – з 1956 р., всеукраїнських та всесоюзних – з 1957 р., закордонних – з 1968 р. Учасник міжнародних пленерів. Організовано велику кількість персональних виставок художника в Україні (1958, 1975, 1982, 1983, 1998, 2001), Швеції (1990), Угорщині (1997, 1999). Твори митця закуплені Дирекцією виставок Національної спілки художників України, Міністерством культури і мистецтв України, Дирекцією виставок Спілки художників Росії.

ВОЛОБУЄВ Є. В.

«На київських пагорбах», 1970-і рр.

картон, олія; 35,5 см x 50 см; підпис знизу праворуч

1 500 – 2 000

**Волобуєв Євген Всеволодович
(1912-2002)**

Український живописець, автор пейзажів, натюрмортів, жанрових картин. Народився в с. Варварівка Харківської області. Дитинство і юність пройшли у м. Львові Курської області (Росія), де він отримав початкову художню освіту у місцевого художника. Навчався в Харківському художньому технікумі (1928-1931), Харківському художньому інституті (1931-1935), а з третього курсу (до 1940 року) – у Київському художньому інституті (майстерня Ф. Кричевського, Д. Шавикіна). У 1939 році викладав у Харківському художньому училищі, а з 1940 року – в Харківському художньому інституті. У 1947-1954 рр. викладав в Київській художній середній школі. Народний художник України (1995). Роботи митця зберігаються в художніх музеях Києва, Луганська та інших музеях і приватних колекціях України.

СТРЕЛЬНИКОВ В. В.
«Старий порт», 1971 р.
картон, олія; 32,5 см х 41 см; підпис на звороті

1 500 – 2 500

Стрельников Володимир Володимирович
(1911-1981)

Український живописець та педагог. Навчався в Одеському художньому училищі (1930-1936) у професорів Д. Крайнева, Т. Фраермана та П. Волокидіна. Викладав в художніх училищах Одеси, Херсона. З 1953 року – член Союзу художників СРСР. На початку 1950-х рр. став автором відкриття «четвертого закону перспективи». У живописі художника особливе місце займають одеські міські пейзажі та натюрморти. Роботи представлені в Одеському художньому музеї, приватних колекціях України, Росії, Японії, США, Канади.

БРЕДЮК П. Ф.
«Весняне сонце», II пол. XX ст.
картон, олія; 35 см x 48 см; підпис знизу праворуч

400 – 700

Бредюк Павло Феодосійович
(1936 р.н.)

Український живописець, художник театру. Народився в с. Стольне Чернігівської області. Закінчив Івановське художнє училище (1963). Член Національного союзу художників України (1994). Учасник республіканських і зарубіжних виставок. Працює переважно в жанрі натюрморту і пейзажу. Роботи представлені в Чернігівському і Хмельницькому національних музеях, в Новгород-Сіверському музеї (Тюменська область, Росія) та приватних колекціях.

ПЕТРОВ Г. П.

«Мій двір», 2007 р.

картон, олія; 35 см x 30,5 см; підпис і дата знизу праворуч

500 – 800

**Петров Георгій Петрович
(1927 р.н.)**

Український художник. Працює в жанрах пейзажу і натюрморту. Народився в м. Енгельс Саратовської області (Росія). Закінчив Саратовське художнє училище (1971). Його педагогами були М. Архангельський, І. Щеглов. Член Союзу художників України (1973). У 2002 році став дипломантом Міністерства культури і мистецтв України і Національного Союзу художників України. Роботи зберігаються в колекції Херсонського обласного художнього музею ім. О. Шовкуненка і приватних колекціях. З 1955 року живе і працює в Херсоні. Учасник республіканських і всесоюзних виставок. Роботи закуплені Міністерством культури України, експонуються на різних художніх виставках як в Україні, так і за кордоном, зберігаються в приватних колекціях.

БЕДЗІР П. Ю.

Із серії «Життя дерев», 1999 р.

картон, олія; 68 см x 42 см; підпис і дата знизу ліворуч

Експертний висновок Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокшая

1 000 – 1 300

**Бедзір Павло Юрійович
(1926-2002)**

Відомий український художник, майстер графічного мистецтва. У 1946 році закінчив живописне відділення Ужгородського училища прикладного мистецтва. Педагоги з фаху: Ф. Манайло, Е. Контратович, А. Ерделі, А. Коцка. З 1946 року — учасник обласних, республіканських та закордонних художніх виставок. Учасник міжнародних пленерів. Член Національної спілки художників України (1968). Персональні виставки: 1994 р. — м. Ужгород, 1995 р. — м. Будапешт (Угорщина). Лауреат премії ім. Й. Бокшая та А. Ерделі (1996). Твори закуплені Дирекцією виставок Національної спілки художників України, зберігаються в кращих музеях та приватних колекціях.

ГОЛЕМБІЄВСЬКА Т. М.

«Мій сад», 2005 р.

полотно, олія; 80 см x 60 см; підпис і дата знизу ліворуч

2 500 – 3 500

**Голембієвська Тетяна Миколаївна
(1936 р.н.)**

Художник-живописець і педагог. Народилася в Києві. Закінчила Київський державний художній інститут (1962). В 1965 році завершила навчання у творчих майстернях Академії мистецтв СРСР. Лауреат Республіканської премії ЛКСМУ ім. М. Островського (1968). В 1968 році розпочала викладацьку роботу у Київському державному художньому інституті. Народний художник України (1986). Член-кореспондент Академії мистецтв СРСР (1988). В 1989-1991 рр. – керівник живописної майстерні Київського відділення творчих майстерень Академії мистецтв СРСР. Член Національної спілки художників України. Дійсний член Петровської академії наук і мистецтв (1997). Нагороджена срібною медаллю ім. М.Б. Грекова (1974), Золотою медаллю Академії мистецтв України (2006). Займає посаду професора Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Працює у галузі станкового живопису.

ШИШКО С. Ф.

«Сонячний день», 1960 р.

картон, олія; 50 см x 35 см; підпис і дата знизу праворуч
Експертний висновок ВМК «Експерт» (Вакуленко Ю.Є.)

15 000 – 18 000

Шишко Сергій Федорович
(1911 – 1997)

Український живописець, майстер пейзажу і натюрморту, автор ряду картин, присвячених мальовничим краєвидам Києва. Навчався у Київському художньому інституті (1929-1933) у Ф. Кричевського. В 1936-1943 рр. навчався в Інституті живопису, скульптури та архітектури Всеросійської Академії мистецтв. (педагоги – Б. Йогансон, О. Зайцев). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1960), Народний художник УРСР (1964), Народний художник СРСР (1974). В 1982 році отримав Державну премію ім. Т. Шевченка. Багаторазовий учасник всесоюзних і республіканських виставок. Жив і працював у Києві. Роботи представлені в багатьох музеях, зокрема, в Національному художньому музеї України, Сімферопольському, Сумському, Одеському, Чернігівському та інших художніх музеях, а також в приватних колекціях.

ГОРБЕНКО О. А.
«Букет квітів», II пол. XX ст.
картон, олія; 65 см x 79 см; підпис знизу праворуч

2 000 – 3 000

Горбенко Олексій Архипович
(1919 р.н.)

Український живописець. Працює у галузі тематичної картини, портрету. Народився в м. Ржищів Київської області. Учасник Другої світової війни. Навчався в Київському художньому інституті (1938-1950, живописне відділення) у О. Шовкуненка, Т. Яблонської. Викладач Київського художнього інституту з 1950 року. Професор Київського національного університету будівництва і архітектури. Член Спілки художників України (1951, Київська організація), Заслужений художник України (1980). Учасник художніх виставок з 1943 року. Живе і працює в Києві.

КОЛОМОЙЦЕВ П. М.
«Море», II пол. XX ст.
 полотно, олія; 50 см x 70 см; підпис на звороті

700 – 1 000

Коломойцев Петро Михайлович
(1924-2009)

Український живописець, пейзажист, портретист, майстер натюрморту та тематичної картини. Народився в м. Красний Луч Луганської області. Навчався в Луганському художньому училищі (1939-1941, педагог — А. Фільберт). Учасник Великої Вітчизняної війни, нагороджений орденами і медалями. Служив на Чорноморському флоті в Севастополі (1950-і). Навчався в Київському військово-морському училищі (1951-1955), в ізогостудії Севастопольського Будинку офіцерів флоту (1946-1950). В 1958-1960 рр. стажувався в студії військових художників ім. М.Б. Грекова, у майстернях у П. Мальцева, В. Дмитрівського. З 1945 року брав участь у виставках, у тому числі зарубіжних (Японія, США, Польща, Болгарія). Викладав в ізогостудії Севастопольського Будинку офіцерів флоту (1960-1961). В 1961-1985 рр. — Художник Севастопольських художньо-промислових майстерень. Член Національної спілки художників України (1999). Заслужений художник АРК (2005). Роботи знаходяться в музейних та приватних колекціях України, Росії, Канади, США, Італії, Австралії, Польщі.

НАРБУТ Д. Г.
«В похід», II пол. XX ст.
 папір, акварель; 41,5 см x 61 см; підпис знизу праворуч

2 500 – 4 000

Нарбут Данило Георгійович
(1916-1998)

Український художник театру, живописець. Син художника-графіка Георгія Нарбута. Після ранньої смерті батька вихователями хлопця стали відомі митці Антон Середа та Федір Кричевський. З 14 років працював у декоративній майстерні Київського оперного театру, де навчався в Олександра Хвостенко-Хвостова. За направленням театру в 1933 році їде на навчання у Ленінград на 3-річні курси театральних художників при Всеросійській Академії мистецтв. З 1935 року працював у Київському театрі опери та балету. Працював у театрах російських міст Єйська та Златоуста та міст України – Києва, Ковеля, Коломиї. З 1961 року – головний художник Івано-Франківського, а з 1965 року – Черкаського українських музично-драматичних театрів. Народний художник України (1994), лауреат премії ім. Т.Г. Шевченка (1996). В основі творчості художника переважають етнографічні мотиви й українські сюжети.

ПАШКОВСЬКИЙ М. В.
«Місячна ніченька», 1971 р.
полотно, олія; 70 см x 100 см; підпис і дата знизу праворуч

800 – 1 200

Пашковський Микола Васильович
(1947 р.н.)

Український живописець, майстер пейзажу і натюрморту, автор портретів та тематичних картин. Народився у с. Новостав Рівненської області. У 1970 році закінчив Московський народний університет мистецтв ім. Н.К. Крупської (педагоги — Гліб Єрмолаєв та Микола Гончаров). Багаторазовий учасник українських та закордонних виставок. Персональні виставки: м. Брест – 1981 р., м. Рівне – 2003 р., м. Київ – 2009 р., 2011 р., м. Біла Церква – 2010 р. Роботи знаходяться у приватних колекціях України та за кордоном.

ШКУРКО А. В.

«Кінець літа», 1986 р.

картон, олія; 70 см х 100 см; підпис і дата знизу праворуч

2 500 – 3 500

Шкурко Анатолій Васильович
(1924 р.н.)

Український художник-живописець. Закінчив Харківське художнє училище (1939 р.), Ленінградський інститут живопису, скульптури та архітектури ім. І. Рєпіна (1951 р., педагоги – Р. Френц, В. Мешков). Член Спілки художників України, Заслужений художник України, лауреат премії ім. М. Коцюбинського. Проживає та працює в Черкасах.

СОРОКА А.В.

«Троянди», II пол. XX ст.

полотно, олія; 80 см х 65 см; підпис знизу ліворуч

1 000 -1 300

**Сорока Аркадій Васильович
(1921-2010)**

Український художник-живописець. Працював у жанрах пейзажу, натюрморту, портрету. Автор жанрових та історичних картин, батальних діорам. Народився в м. Вінниця. Освіту здобував в Одеському державному художньому училищі ім. М. Грекова. Його педагогами були професори Мучник Л.О., Крайнев Д.К. З 1951 року – учасник обласних, республіканських та міжнародних виставок. Член Національної спілки художників України (1967), Заслужений художник України (1980), Народний художник України (2009). Твори зберігаються у музеях Вінниці, Донецька, Івано-Франківська, Тернополя, Луганська, Чернігова, Хмельницького, в меморіальному музеї М.І. Пирогова у Вінниці, Ямпільському художньому музеї, приватних галереях та колекціях.

ВОЛСЕХ Н.

«Морський пейзаж», II пол. XX ст.

полотно, олія; 83см x 100 см; підпис знизу праворуч

1 200 – 1 800

Волсех Нільс (Walseth Niels)
(1914-2001)

Данський художник, пейзажист. Народився в м. Колдінг (Данія) в сім'ї художників. Навчався в технікумі (Текнік Сколе, Колдінг) під керівництвом Якоба Мейера (Jacob Meyer), який спрямовував молодого митця продовжувати традиції великих майстрів в Шарлоттенбурзі. Його натхненниками були художники Педер Монстед (Peder Mønsted) та Ганс Андерс Брендекілде (H.A. Brendekilde). Багато подорожував, відвідував Австрію, Німеччину, Швейцарію, Італію, Норвегію та інші країни. Результатом його подорожей стали численні полотна із зображенням гірських та морських краєвидів європейських країн. Часто підписувався псевдонімом A. Ravello.

ДЕЛДЕРЕНЕ Л.

«Осінь», поч. XX ст.

полотно, олія; 80 см x 120 см; підпис знизу праворуч

10 000 – 15 000

**Делдерене Леон (Delderenne Léon)
(1864-1921)**

Французький та бельгійський художник, неперевершений майстер пейзажу. Близько семи років проживав у м. Калмтот (провінція Антверпен, Бельгія), більшість часу жив та працював у Франції. Представник «школи Молс» (Molse School), яка об'єднувала художників з усього світу, зокрема її членами були Якоб Смітс (Smits Jakob) та Дірк Бекстін (Dirk Baksteen). Картини митця широко представлені на всесвітніх аукціонах, зокрема на аукціоні Крісті. Роботи знаходяться в Бельгії в провінції Антверпен у галереї «Зал Верлат» (Salle Verlat) та «Галереї Бюль» (Galerie Buyle), музеях Франції та приватних колекціях.

ГЕРЦОГ М.

«Троянди», 1941 р.

полотно, олія; 102см x 76 см; підпис знизу праворуч

3 000 – 4 000

**Герцог Макс (Herzog Max)
(1889-1962)**

Швейцарський художник, майстер пейзажу та натюрморту. Народився в Цюриху (Швейцарія). В 1908-1914 рр. навчався живопису та історії мистецтва в Мюнхені, Берліні та в Академії Рансона (Académie Ranson) в Парижі. В 1908 році познайомився з Фердінандом Ходлером (Ferdinand Hodler), відомим швейцарським художником. Багато подорожував Італією, Іспанією, Францією. Твори знаходяться в музеях Швейцарії та приватних колекціях.

КАЛМАН П.

«В салоні», I пол. XX ст.

картон, олія; 58 см x 72 см; підпис знизу праворуч

4 000 – 6 000

Калман Пітер (Kálmán Péter)
(1877-1955)

Австро-угорський художник. Народився в Сербії в містечку Жабаль. Першим вчителем художника був Секей Берталан (Székely Bertalan – відомий угорський художник-романтик). Навчався в Академії мистецтв у Будапешті та Мюнхенській Академії мистецтв. Деякий час проживав у Римі та Флоренції. В 1914-1918 рр. працював військовим художником Австро-Угорщини. Помер в передмісті Відня у містечку Нусдорф. Роботи знаходяться у Віденському військовому музеї та угорській Національній галереї, а також у найкращих приватних колекціях.

ХАЙНЦ Х.

«Альпи», II пол. XX ст.

картон, олія; 60 см x 80 см; підпис знизу праворуч

1 200 – 1 800

Хайнц Хенрік (Heintz Henrik)
(1896-1955)

Угорський живописець. Навчався в Угорській Академії мистецтв (1919-1926) у Іштвана Реті. В 1926 році виграв перший приз на Національній виставці релігійного мистецтва, в 1927 році отримав державну стипендію, яка дозволила йому поїхати до Італії на навчання. Писав пейзажі, міські сцени, церковні твори мистецтва. Багаторазовий призер конкурсів та виставок (1929, 1930 – Jellinek Gida-Prize, 1930 – Budapest Painting Prize, 1931-1932 – Ecclesiastical Painting Prize, Padova, 1934 – Franz Joseph Painting Prize).

КАУФМАН Х. В.
 «На вечірці», поч. XX ст.
 картон, олія; 46 см x 38 см; підпис знизу праворуч

3 000 – 4 000

Кауфман Хуго Вільгельм (Kauffmann Hugo Wilhelm)
 (1844-1915)

Німецький живописець. Син пейзажиста і жанриста Германа Кауфмана (Hermann Kauffmann). Вчився спочатку в Штеделівському художньому інституті у Франкфурті-на-Майні (Städelsches Kunstinstitut) під керівництвом Я. Бекера (Jakob Becker), а потім – в Дюссельдорфській державній академії мистецтв (Staatliche Kunstakademie Düsseldorf). В 1863-1871 рр. працював у Кронберзі на Таунусі (Kronberg im Taunus), пізніше – в Парижі. З 1874 року жив у Мюнхені.

ШРАМ А. Г.

«Перед балом», кін. XIX ст.

картон, олія; 52 см x 36,5 см; підпис знизу праворуч

4 000 – 6 000

**Шрам Алоїс Ганс (Schramm Alois Hans)
(1864-1919)**

Німецький художник, скульптор. Народився у Відні (Австрія). Навчався у Віденській академії мистецтв. Учень Ганса Макарта (Hans Makart). Нагороджений срібною медаллю в 1882 році. Працював у жанрі портрету, пейзажу, автор історичних полотен. Представник пізньої течії нео-барокко, часто брав участь у декоруванні будівель громадського значення: Віденського Парламенту, Палацу Ради Міністрів Президента у Відні, Будівлі юстиції у Зальцбургу, інтер'єру знаменитого палацу Х. Френкеля. Картини майстра продаються на міжнародних аукціонах і представлені в музеях Австрії та Німеччини.

ЕЛДМАН Р.

«Мисливський будинок», II пол. XX ст.
полотно, олія; 70,5 см x 60 см; підпис знизу праворуч

1 500 – 2 000

Елдман Роберт (Eldman Robert)
(1916-1980)

Британський художник. Народився у Вімблдоні. Художню освіту здобував, відвідуючи заняття у місцевій художній школі. Певний час навчався в Клепхемській школі мистецтв. Писав пейзажі та натюрморти.

МЕДИНА І.

«Квіти», II пол. XX ст.

полотно, олія; 60 см x 50 см; підпис знизу праворуч

1 400 – 2 000

Медіна Ільзе (Medina Ilse)

(1930-?)

Народилася у Гульчі (Шлезія). Закінчила Академію мистецтв у Вроцлаві та школу мистецтва у Кельні. Дружина відомого художника-пейзажиста Курта Ріхтера (Kurt Richter). З 1948 року працювала як вільний художник. Майстер натюрморту.

БІРКХУЛЬТС О.

«Італійський пейзаж», II пол. XX ст.
полотно, олія; 60 см x 80 см; підпис знизу праворуч

2 200 – 3 200

Біркхультс Остен (Birckhults Osten)

(кін. XIX – II пол. XX століття)

Шведський живописець, майстер пейзажу та натюрморту. Основною тематикою полотен художника є морські краєвиди, мальовничі види приморських міст Швеції. Жив та працював у Швеції неподалік берегів Балтійського моря. Подорожував країнами Західної Європи, певний час жив у Італії. Роботи знаходяться в музеях та приватних колекціях.

БРАУНС А. В.

«Реверанс», I пол. XX ст.

картон, олія; 30 см x 39 см; підпис знизу праворуч

3 200 – 4 200

Браунс Август Вебер (Brauns August Weber)

(1887-1956)

Німецький художник, графік. Народився в м. Ганновер (Нижня Саксонія, Німеччина). Художню освіту здобував у Парижі, навчався в Дюссельдорфській державній академії мистецтв. Працював у Франкфурті та Лондоні. Роботи знаходяться в музеях Німеччини та приватних колекціях.

БРАКС Й.

«Натюрморт із рушницею», сер. XX ст.
полотно, олія; 80 см x 110 см, підпис знизу праворуч

3 500 – 5 000

Бракс Йозеф (Brackx Joseph)
(кін. XIX – II пол. XX ст.)

Бельгійський художник, майстер пейзажу та натюрморту. Відвідував Брюссельську Академію мистецтв як вільний слухач. Основною темою його робіт були зображення сцен полювання. Роботи знаходяться в музеях та приватних колекціях.

ВАГНЕР П. Г.

«Радісна звістка», кін. ХІХ ст.

полотно, олія; 75,5 см x 51 см, підпис зверху ліворуч

4 000 – 6 000

Вагнер Пауль Герман (Wagner Paul Hermann)
(1852-1937)

Німецький живописець. Народився в м. Ротенбург (Німеччина). Художню освіту здобував у Мюнхенській Академії мистецтв під керівництвом професорів Людвіга Льофтца (Ludwig von Löfftz) та Вільгельма Лінденшмідта (Wilhelm Von Lindenschmit). В 1884 році удосконалював майстерність під керівництвом Альберта Шмідта (Albert Schmidt). Роботи знаходяться в музеях Європи, Америки та приватних колекціях.

РОЙЛІ А.
«Поцілунок», I пол. XX ст.
картон, олія; 55 см x 44 см; підпис знизу праворуч

1 200 – 1 800

Ройлі Альберт (Roily Albert)
(1887-?)

Англійський художник. Вивчав живопис у Лондоні. Здійснив довготривалу подорож Європою, тривалий час проживав у Парижі. Роботи художника зберігаються в приватних колекціях Англії та США.

РУДОЛЬФ Е.

«Осінній ліс», I пол. XX ст.

полотно, олія; 82 см x 71,5 см; підпис знизу ліворуч

1 500 – 2 000

Рудольф Ернст (Rudolph Ernst)
(1854-1932)

Австрійський художник-орієнталіст. Народився у Відні, в родині художника. З 1869 року навчався в Академії мистецтв у Відні. В 1874 році відправився в Рим для вивчення італійських пейзажів і класичної романтичної архітектури. До 1885 року писав, в основному, портрети, зображення дітей і жанрові сцени. Починаючи з 1885 року, захоплювався східними сюжетами, використовуючи марокканський і турецький декор. Багато подорожував Близьким Сходом, відвідав Марокко, Іспанію та Туреччину.

ВАН РЕЙН М.

«Натюрморт із квітами та червоним глечиком», сер. ХХ ст.
полотно, олія; 60 см x 90 см; підпис знизу праворуч

2 000 – 3 000

Ван Рейн Марія (Maria van Rijn)
(1911-1975)

Нідерландська художниця. Як вільний слухач відвідувала Академію Герріта Рітвельда у Нідерландах. Подорожувала країнами Західної Європи. Писала пейзажі та натюрморти.

ВОЛЬПЕ В.

«Букет квітів», поч. ХХ ст.

полотно, олія; 100 см x 80 см; підпис зверху ліворуч

10 000-15 000

**Вольпе Вінченцо (Volpe Vincenzo)
(1855-1929)**

Італійський художник. Народився у Гроттамінарді (Італія). В 1863 році переїхав у Неаполь. В 1871 році вступив до Академії мистецтв в Неаполі. Учень відомого художника Доменіко Мореллі (Domenico Morelli). З 1902 року викладав в Академії мистецтв. Багаторазовий учасник художніх виставок в Італії та за кордоном. Роботи знаходяться в Національному музеї Каподімонте (найбільший музей Неаполя), в Академії мистецтв, а також в галереях сучасного мистецтва в Римі та Мілані, в Брюсселі, Відні, Берліні, Мадриді, Буенос-Айресі.

ПІКАССО П.

«Карнавал», 1958 р.

папір, кольорова літографія; 65 см x 50 см;
підпис та дата знизу праворуч, порядковий номер знизу ліворуч

4 000 – 6 000

Пікассо Пабло (Picasso Pablo)
(1881-1973)

Іспанський художник і скульптор, новатор стилів і методів, один із найвидатніших митців ХХ століття. Створив близько 20 тисяч робіт. Народився в Малазі (Іспанія). В 1896 році вступив до Школи витончених мистецтв в Барселоні. В 1904 році переїхав до Парижа, де прожив до кінця життя. Один із засновників кубізму, із середини 1910-х рр. створював роботи в стилі неокласицизму, з початку 1920-х рр. став лідером сюрреалізму. У 1930-х рр. створював скульптури з металу, ілюстрував книги, займався монументальним живописом. У 1950 році був удостоєний Міжнародної премії миру за створення знаменитої емблеми «Голуб миру». Роботи знаходяться в кращих музеях світу та приватних колекціях.

ДАЛІ С.

Із серії «Приховані обличчя», II пол. ХХст.

папір, кольорова літографія; 73 см x 51 см; підпис знизу праворуч, порядковий номер знизу ліворуч
Робота представлена в офіційному каталозі графічних робіт Сальвадора Далі (автор А. Field)

2 000 – 3 000

Далі Сальвадор (Dali Salvador)
(1904-1989)

Видатний іспанський художник, геній епохи сюрреалізму. Народився в м. Фігерас в Каталонії (Іспанія). Навчався в Мадридській Академії мистецтв. У 1925 році відбулась перша персональна виставка його робіт у галереї Далмау. У 1926 році виїхав до Парижа. Вступивши до групи, яка об'єдналася навколо Андре Бретона, почав створювати свої перші сюрреалістичні роботи. В 1929 році познайомився з Галою Елюар, яка на все життя стала його єдиною музою.

ДАЛІ С.

«Сон», II пол.ХХст.

папір, кольорова літографія; 64 см x 49 см; підпис знизу праворуч, порядковий номер знизу ліворуч.
Робота представлена в офіційному каталозі графічних робіт Сальвадора Далі (автор А. Field)

2 000 – 3 000

Відвідував Італію з метою ознайомлення з живописом епохи Відродження. Після окупації Франції німцями в 1940 році переїхав до США, де відкрив нову майстерню. Співпрацював з Уолтом Діснеєм та Альфредом Хічкоком. В 1948 році повернувся в Іспанію. У 1973 році у Фігерасі був відкритий «Музей Далі». Незмінними темами його творінь були руйнування, тлінність, смерть та світ сексуальних переживань. Серед численних нагород та визнань Далі — членство в Академії витончених мистецтв Франції. Був нагороджений Великим хрестом Ізабелли-католички, який вручив йому король Хуан Карлос.